

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvenredne nedelje in praznike. — Inserati do 30 petič & Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst & Din 3.—, večji inserati petič vrsta Din 4.—, Popust po dogovoru, inseratni davek posebej. — Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.—, Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knašjeva ulica št. 5
Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR, Grajski trg št. 8. — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26 — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1., telefon št. 65, podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190 — JESSENICE, Ob kolodvoru 101. Račun pri poštnem čerkovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

Sokolska Ljubljana v morju radosti

Triumfalen nastop sokolstva in vojske — Sokolstvo bratom onstran meja — Nepozabni prizori z ogromne sokolske povorke po Ljubljani

Ljubljana, 29. junija. Preveč pričakovanje rodi navadno razočaranje. In spet nam je bila usoda mila, da je obrnila tudi to pravilo ter nam poslala za telovadne nastope nad vse ugodno tibo vreme brez dežja in pripekajočega sonca, kar je omogočilo, da so se razvile vidovdanske sokolske slavnosti v vsem veličastju. Tudi največji optimisti tako mogočnega slavlja niso niti od daleč pričakovali, še manj pa tako ogromnih množic iz vseh krajev države, zlasti pa na take navale iz naše dravske banovine. S ponosom danes lahko rečemo, da je tudi Slovenija s svojim kmečkim ljudstvom do dna prežeta s sokolsko in državno idejo. Malo čudno se nam je še v torko zdelo, da je bilo nekdaj hiš brez zastav, a včeraj so vihrale s prav rednimi izjemami z vseh ljubljanskih hiš in zvonikov, da se Črnogorci v šoli na Colzovi cesti niso mogli načuditi staremu junaku Križmarju, ki je spet narodno trobojko pripel na strešni vrh šentjakobskega zvonika. Preverjeni smo, da v vsem svojem dolgem življenju ta predzmi in večno mladi plezalec še nikdar ni žel takega priznanja, kakršnega so mu izrekli viteški Črnogorci.

V torko se je Ljubljana še hitela krasiti in z girlandami ter svetilnicami se odela predvsem častitljivi mestni magistrat in Kresija, nasproti magistrata na domovanju ustanovitelj Južnega Sokola, bivšega ljubljanskega župana Petra Grasselija so se pokazale iz zelenja spletene visoke rimske ševilke »LXX« znamenje sedemdesetletnega njegovega sokolskega delovanja. V vseh izložbenih oknih so se v najokusnejših aranžmanih pokazale slike staroste SKJ prestolonaslednika Petra. Uprav umetniško dovršen je pa aranžman pri Souvanu na Mestnem trgu, kjer vitka Sokolica pritiška v krasnih linijah valujočo trobojko na srce. Tramvajski vozovi so se okrasili z lipovimi vejicami in zastavicami, ki jih mrgoli po mestu na stotisoče. Največ opravičevala imajo pa fotomateriji vseh narodnosti in narečij, ki posnemajo bujno življenje množic. Nih glavna ateljeja sta pred Prešernovim spomenikom in pred spomenikom kralja Petra. Ljubljana je lahko ponosna ob spoznanju, ki so ga nam odkrili šele naši gostje, da ta dva spomenika za nas pomenita isto, kakor n. pr. za Dunaj Stefanški zvonik.

Ves torko so že bučale množice po Ljubljani in povsod so svirale godbe, prihajajočih sokolskih armad. Glavni kolodvor je bil ves čas oblegan od pričakujočih trum, ki so glasno in z navdušenjem pozdravljale Sokole, ki so jih posebni vlaki privlačili od vseh strani. Dolgo so morali čakati Črnogorci na vlak iz Skoplja, pa so junaki zasedli prostor pred hotelom »Metropol« in kar brez godbe pričeli poskočno kolo, ki so spremljali s petjem. Koliko elementarne sile je v tem junakiškem narodu in koliko divje bojevitosti v teh prastarih pesnih junakov.

Poklonitev Čehov Prešernu in kralju Petru

In končno se je porodil od vsega naroda tako težko pričakovani sokolski Vidov dan. Z dvema godbama sta prikoralila že ob 8. zjutraj iz svojih domovanih dve močni četi čeških Sokolov. Prva s članicami je odšla pred Prešernov spomenik ter položila na piedestal spomenika preroko vsevolovanske vzajemnosti in zmagne krasen venec. Ob spomeniku se je takoj zbrala množica občinstva, med voditelji poklonilne čete smo pa opazili tudi prvaka za češkoslovaško-jugoslovensko bratstvo ministra Ivana Hribarja in senatorja dr. Vladimira Ravniharja. Druga četa češkoslovaških sokolskih članov je pa z godbo odkorakala pred magistrat in se poklonila kralju Petru Velikemu Osvoboditelju ter položila na njegov spomenik velik lovorjev venec z zlatim napisom.

Gostje občudujejo praznično Ljubljano

Z vseh strani so teklo rdeče sokolske reke proti zletišču k vajam. Celo nabito poln tramvaj se je majal proti zletišču, v njem je pa svirala vesela davorije polnopa godba šibeniškega Sokola. Množice občudujejo bogato dekoracijo mesta, zlasti pa starodavno lepoto notranjosti mestnega magistrata in pa bogato okrašeno pročelje, kjer z balustrade balkona visi velika preproga z državnim grbom. Drugi spet postajajo pred Narodno knjižarno v Stritarjevi ulici, kjer je akademski slikar Maksim Gaspari razstavil svoje sijajne

originalne za sokolske razglednice. Posebno je vsem všeč njegov »Pohod sokolske konjenice na Gospo Svetlo«. Vse se pogovarja o krasni razsvetljavi gradu na predvečer, zlasti pa o velikanskem kresu, ki so ga na grajskih šancah prižgali grajski prebivalci in ki o njem poročamo na drugem mestu. Sredi grajskega hriba žari v zelenju velik električni napis »Zdravo«, da se ustavljajo množice na tromostovju in Marlinem trgu ter občudujejo ta plamete pozdrav ljubljanskega mesta. Na stoletne borbe slovenskega duha s temo pa ponoči spominja vizionarno razsvetljeni spomenik Trubarja: kakor plamen gre skozi noč.

progo, župan dr. Puc z gospo, podban dr. Pirkmajer z gospo, v drugih ložah več generalov, 12 senatorjev ter veliko število narodnih poslancev iz vseh banovin. Seveda so bili pa zbrani tudi zastopniki Beograda in Zagreba ter ogromno število dostojanstvenikov iz vse države ter zastopstva češkoslovaškega, poljskega, ruskega in našega sokolstva in predstavniki Češkoslovaških-jugoslovenskih lig. Ob mikrofona na poveljniškem mostičku nad glavno tribuno so čakali vodje telovadbe načelnik SKJ Miroslav Ambrožič, načelnik ČOS dr. Miroslav Klinger z načelnicama Skalarjevo in Milado Mafo.

Jubilejna akademija Ljubljanskega Sokola

Mnogo gledalcev je ostalo kar na telovadišču, kjer se je ob 21. pričela jubilejna akademija Ljubljanskega Sokola. Vse članstvo je pokazalo predvsem vaje, ki smo jih združene v celoto gledali pri popoldanski telovadbi, vendar so bile pa vaje še lepše v luči reflektorjev. Občudovanje je bilo tako veliko, da Ljubljanski Sokol take pohvale gotovo ni žel v vseh 70 letih svojega delovanja. V resnici so pa vsi nastopajoči oddelki od najstarejših telovadcev,

šez Ljubljano, ki je pozno v noč odmevala veselega razkošja.

Akademija Ruskega Sokola

Ljubljana, 29. junija.

Premajhna je bila elegantna dvorana hotela »Metropol«, da bi lahko sprejela veliko rusko sokolsko družino in vse številne prijatelje bratskega naroda velike matuške Rusije, ki so prišli na slavnostno akademijo Ruskega Sokola. Ta večerni nastop ni imel značaja akademije v ožjem pomenu besede, temveč je bil v prvi vrsti večji sestanek Rusov iz vseh krajev države, ki so na njem sklepali nova poznanstva, se tesneje seznanjali, navezali nove stike in obujali spomine na prejšnja znanja in prejšnje čase. Akademije se je udeležilo tudi mnogo odličnih gostov, pa tudi čeških in jugoslovenskih Sokolov.

Uvod v akademijo je bil pozdrav starost Ruskega Sokola v Ljubljani br. prof. Zeljeznova, ki je izrekel prisrčno dobrodošlico navzočim, zlasti je pa iskreno pozdravil starost Ruskega sokolskega saveza v Jugoslaviji Artamanova, znano prijateljico ruskega naroda go. Terezino Jenkovo, predsednika Ruske Matice v Ljubljani univerzitetnega profesorja Spektorkega, univerzitetnega profesorja v p. Jassinskega, II. podstarosta SKJ br. Paunkoviča, in druge. V lepem zanosnem govoru je poveljeval sokolsko idejo ter se navduševal za bratstvo vseh Slovanov, ki mu je temelj sokolstvo.

Starosta Dreiling se je za pozdrave prisrčno zahvalil in vzkliknil Nj. Vel. kralju Aleksandru, čemur so se vsi navzoči spontano odzvali, nato je pa pozdravil zbrano rusko družino univerzitetni profesor Spektorski.

Bivši ruski general Zoltenko je prečital pozdravno pesem ruskim Sokolom, na kar je sledil prvi del akademije. G. A. de Ma-ke, bivši ritmister, je čustveno in z zvonkim glasom zapel »Ah, et čornije glaza«, general Zoltenko je pa predstavil občinstvu simpatično Rusinjo sestro Petrovsko. Kakor žrgolenje glavlaka se je zdelo, ko je zapela znano Rubinsteinovo arijo. Dolgotrajno ploskanje je bilo zaslužno priznanje.

Razvila se je prav prijetna družabna zabava, ki je bila otvorena s kraljevim kolom ter raznimi plesji, v drugem delu akademije so pa nastopili ruski Sokoli z vajami s sabljami (12) ter raznimi drugimi telovadnimi in rajalnimi točkami, ki so pokazale lepo in uspešno delovanje ruskih Sokolov v Jugoslaviji.

Grad v žaru vidovdanskega kresa

Ljubljana, 29. junija.

Zvečer pred Vidovnim dnem je bilo vse mesto tako razgibano, živahno in glasno, da ni bilo še nikdar tako ob tem dnevu; in najbrž je marsikdo pozabil na tem življenju, splošnem veselju in ob zvokih nešteti godb, da je bil prav za prav večer pred Vidovim, ko zaigra kresove v spomin pomembnega zgodovinskega dneva. A tudi na Gradu je valila godba; grad je žarel in luči reflektorjev, s sturmga pobojka je nad magistratom sokolske množice pozdravljali svetlobni napis: Zdravo!

Množica ljudi, ki je prišla na Grad, je bila izredno presenečena. Na Razgledni stazi je bilo morje barvnih luči; bila je pravičena slika in človek bi mi sili, da so se v gradu prebujali pravični duhovi ob siju reflektorjev. Bili so pa samo graščani, cela armada grajskih prebivalcev, odraslih in otrok, ki so se zbrali s pestrimi lampijoni ob sivem gradu, da krenejo v sprevedo, kakršne ga grad še ni videl, na zgodovinske šance, kjer bi vzplamtel vidovdanski kres. Armada revnih ljudi, kentske, moške, otroci — mislite si jih z lampijoni v mokrah — graščani, a polastilo se je vseh izredno navdušenje. Peli in vzklikali so unisono ob zvokih godbe, nakar so krenili v sprevedo na šance.

Na Gradu se je kmalu zbrala takšna množica ljudi kot še menda nikdar ne na šancah je bila ob kresu posebno buja meča. Visoka greda — več metrov — je bila strokovnjaško naložena z nekakšnim dimnikom na sredi, s sodi, postavljenimi drug vrh drugega. Vojaki se zažgali kres, ki je naglo zagorel visoko pod nebo — graščani so posekali vse druge. Tudi druge, na Rožniku, Golovcu in po ravnini so goreli kresovi, a najlepši je bil grajski. Trgovec Vencoslav Breznik je materijalno podprl vnete prireditelje, da so lahko zažgali tako mogočen kres, pobuda za to lepo prireditev je pa grajskega gostilničarja Fr. Grila. Lampiončke so naredili graščani sami, kar ni karibodi, saj jih je bilo okrog 300! Tako lepe baklade so redke celo spodaj v mestu!

Pogled na Kongresni trg, kjer je bil stik mogočnega sokolske povorke.

Mnogo premajhno zletišče

Po kosilu je pričelo rahlo deževati. Množice se pa niso zmenile za dež, kot bi ga ne bile opazile in so ga kratkoma ignorirale. Vera je zmagala, vreme je bilo lepo. Že ob 14. se je pričelo polniti zletišče, pred 15. so bili pa vsi prostori in vse tribune že čez mero natlačene, da je bilo na zletišču okrog 30.000 gledalcev, za tribunami vsi ti soči telovadcev in telovadk, a po vsej okoličici zletišča neizmerna množica onih, ki niso našli prostora na telovadišču. V garde-robah telovadk in telovadcev na velesletišču so se množice preširile sem in tja, da bi človek računal na največje zmedo, vendar je pa vse vodila silna sokolska disciplina točno kakor kolesca v uru. Impozanten je ta ogromni in komplicirani mehanizem velikanske organizacije zleta in vseh prireditelj. V poslopiju nekdanjega Kino Tivoli je z največjo poštvenostjo poslovala sanitetna ambulanca pod vodstvom sokolskega zdravnika dr. Jožeta Ranta, ki je s pomočjo drugih zdravnikov poveljeval celi četi samaričarov in samaričank RK. Ob ambulanci je posloval finančni odsek pod vodstvom br. dr. Frana Pavlina, v podstrešni sobi je prešteval za najrazličnejše predmete sprejeti denar gospodarski odsek.

Častni gostje

Že pred 15. so zabučali valovi množic čez ves Tivoli. Vihar vzklikov je pa polenjal šele, ko so se pojavili na glavni tribuni v loži okrašeni s trobojko zastopnik Nj. Vel. kralja armijskega generala Marič. Čez bujno cvetje, ki je krasilo vso dolgo vrsto lož, so se nagnile glave proti srednji loži in oči vseh tisočev gledalcev so strmele proti njej v pričakovanju dogodkov. Poleg zastopnika kralja armijskega generala Mariča je zavzel v častni loži mesto na njegovi desnici namestnik predsednika vlade minister dr. Kramer z gospo soprogo Anči, na levi ban dr. Marušič, dvorna dama gospa Tavčarjeva, minister za telesno vzgojo dr. Handžek z gospo soprogo, zastopnik ministra vojske divizijski general Cukavac z gospo soprogo, prvi podstarša SKJ Engelbert Gangl, drugi podstarša Paunkovič, vladni loži so bili pa ministri Pucelj, Matica in dr. Angjelinovič, predsednik senata dr. Novak z gospo so-

Nepozabni prizori na zletišču

Ze »Jutro« je občirno in podrobno opisalo telovadne nastope. Zastopnik kralja armijskega generala Marič je zmagovito vrstil Ljubljanskega Sokola izročil spet praborje dario, meč Nj. Vel. kralja Aleksandra, obenem pa tudi prehodno dario ČSR prezidenta Masaryka, namreč velik Tyršev klj. Načelnik SKJ Ambrožič je pozdravil Nj. Vel. kralja in njegov kraljevski dom, da je polno telovadišče zabučalo v viharjem vzkliku »Zdravo!« Pogled na polno telovadišče je očaroval in barvit v nešteti zastavah na telovadišču zastopanih narodnosti in držav, ogromnih pisanih množic, okvir pa tvorijo k tej mogočni sliki zelene kupole kostanjev. Po prostih vajah članov neobveznih žup, vseh članic SKJ, članov ČOS in ruskih Sokolov je nastopilo vse članstvo jubilarne Ljubljanskega Sokola z najstarejšimi člani, z vsemi članicami in člani, obema naraščajema in deco, da je bilo na telovadišču okrog 500 oseb. Prekrasne simbolične vaje so občinstvo ganile do solz, višek so pa prizori dosegli ob izročitvi kraljevega daru, dragocenega novega prapora. Na splošno občudovanje pa množice niso mnogo videli in tudi lepih govorov niso čule, ker je zastopnik kralja izročil prapor v loži, kjer ni funkcioniral mikrofona. V loži je odgovoril general Marič deputacijo Ljubljanskega Sokola pod vodstvom staroste Bogomila Kajzelja, prisoten je bil pa tudi podstarosta SKJ br. Gangl. Ko je starosta Kajzelj sprejel novi prapor ter ga prinesel na telovadišče, so zagrmle burne ovacije, med njimi je pa starosta izročil prapor praporščaku br. ing. Fincu. S spoštljivostjo sta prapor sprejela starejša brata, ki sta vodila društvo in jugoslovnsko sokolstvo 70 let. Posebno pohvalo so pri nadaljnjih nastopih želi gojenci podoficirske šole, največje navdušenje so pa vzbujali seljaški Sokoli večih žup, ki so nastopali v narodnih nošah, a višek je navdušenje doseglo pri nastopu mornarjev.

SOKOLI! SOKOLICE!

Posetite slaščičarno in kavarno Petričke na Aleksandrovci cesti št. 6. — Prvo vrstni sladolei in najboljše pecivo. 7493

Toda s samo balado in kresom ni bil izkupan pogram. Ko je kres najlepše glasnel, se stopil sredi množice na povod g. dr. Brčić, član okr. odb. JRKD za Sentjakovski okraj in spregovoril o pomenu Vidovega dne, o žilavi borbi male Srbije proti Turkom, o herojih in žrtvah, ki so pripravljali našo državo. Po teh ognjevitih besedah je zavnela beseda deklice kot godba; nastopila je z deklamiranjem kot kosovske devojke. Za njo je deklamirala deklica, ki je simbolično prikazovala Gospo sveto. Končno

Najveličastnejši sprevod, kar jih je videla Slovenija

Ljubljana, 29. junja.

Slavnostni sprevod sokolstva je že pred urami odkorakal in še vedno vibrirajo ulice in ceste, kjer se je pomikal, v trepetu doslej neobčutnega navdušenja, ki je zvalovalo pod vplivom silnih navdušenih množic ter iz tisočev in tisočev src sproščene radosti. Nad dve uri se je pomikal sprevod po mestu in povsod so ga sprejemale ogromne množice vzradočenega ljudstva, da se je tresel nebeski obok od silnega odmevanja godb in vzklikov. Kakor še nikdar v svoji zgodovini je Ljubljana s svojimi deset in desettisoč gostov manifestirala za sokolsko idejo, za slavnostno in bratstvo med slovanskimi narodi, v prvi vrsti pa za močno in sokolsko zdravo Jugoslavijo.

Vreme je bilo ves čas idealno za sprevod, saj ni bilo pripekačnega solca, niti kapljice dežja. Že pred 8. uro so bila vsa okna na Trstevski cesti polna, ustavil se je pa tudi tramvaj. Ob obeh straneh ceste in povsod, kjer se je sprevod premikal, so stale neštete množice v špalirju, a po vseh oknih in v špalirju so imele ženske in otroci ogromne množice cvetja v naročjih. Skoraj pa ni bilo okna brez fotografskega aparata, ki smo jih srečavali tudi pri vsakem koraku. Zadnje narodne noše se hite proti Masarykovi cesti, nasproti Evrope se urvsti v špalir četa planinskega polka, pred Žiticevo trgovino pa čaka sprevod sokolske deca z Viča. Načelnik SKJ dr. v avtomobilu po Trstevski cesti proti Narodnemu domu pogledat, če je tudi na Bleiweissovi cesti tudi vse v redu. V nestrpnem pričakovanju šume množice in se stiskajo na pločniku, da jih povsod bližnji stražniki komaj zadržujejo. Točno ob četrtna devet zaigra godba in zapaketajo kopita 4 stražnikov na konjih, za njimi se pa prične razvijati

najveličastnejši sprevod vseh dob Slovenije.

Pred sprevodom se vozi poveljnik policijske straže Gril in nadzoruje red, ki je povsod in ves čas sprevoda vzoren.

Z godbo Sokola I. na čelu pod vodstvom br. Svajgerja strumno koraka sprevod in težki udarci nemirne armade splošne neštete jato belih golobov, nad glavami zaplajajo tisoči in tisoči belih robcev, ki se med nje meša polno polje cvetja, vzkliki, težko zadrževani pa izbruhnje prav pod nebo. Cvetje zasipa Sokole in cesto, a množica hrumi, da vihar glasov duši neprestano svirajoče godbe. Pred pošto je gneča smrtonosna, a povsod so pripravljene sanitetne ambulance za vsak primer. Na čelu sprevoda koraka načelnik SKJ brat Ambrožič, za njim pa staroste in voditelji sokolstva. SSS — Slovanski sokolski savez zastopa br. Stjepanek, COS br. Truhlač, Ruse Hitkov in Salkov iz Prage ter Artamanov iz Beograda. Takoj za reprezentanti sokolstva prikorakajo zastavonoše s petimi ruskimi prapori, nato pa močna četa članic, za njimi pa 16 štiristopov ruskih članic in svojih elegantnih krojnih. Množice prično odpušeni vzkliki, zakaj bližajo se Čehi. Nad 20 narodnih noš, deklet in fantov zastopa noše vseh pokrajinskih češkoslovaških republik in veselo kakor napreduje ta močna bratska država, sklanjajo kosate Čehinje, njim se pa pridružujejo z vriskanjem in vihtenjem trakov tasiti fantje. Prapor COS stražita dva člana z golimi meči, za njim je drugi prapor v varstvu mečev, nato korakajo staroste, za njimi nosijo 13 praporov, nato pa godba odpravlja pet močnih čet članov češkega sokolstva.

Častni gostje pozdravljajo Sokole

Na Aleksandrovi cesti jemlje vid mikanje zastavic, robcev in cvetnega dežja. reditelji na kolesih pa švigajo ob tej množici, ki so do skrajnih meji izživljali v navdušenje. »Na zdar« se kakor valovi odbijajo od palače na Aleksandrovi cesti. Sokoli korakajo po samem cvetju, a mali otročki pobirajo rože in jih podajajo Čehom v roke. Pred Narodnim domom sprejme sprevod velika skupina naših najlepših deklet v narodnih nošah, od pozdravov pa grmi tudi vsa živa Bleiweisova cesta. Kakor vzklikajoča in vriskajoča veriga se vleče spalir ob obeh straneh ceste, pred njo se pa prerivajo dekleta s kosaricami, polnimi rož. Palača banske uprave vsa miglja v zastavicah, vihar navdušenja narašča, a z glavnega balkona pozdravlja sokolsko armado zastopnik kralja armijski general Marič, namestnik predsednika vlade minister dr. Albert Kramer, za ministri Pucljem, dr. Hanžekom, Šumenkovičem, Matičem in dr. Angeličevičem ter skupino poslancev. Na drugem balkonu pozdravljajo sokolstvo predsednik skupščine dr. Kumanudi z banom dr. Marušičem in podbanom dr. Pirkmajerjem, skozi okno pa mečejo cvetlice soproga ministra dr. Kramera, soproga podpredsednika senata dr. Novaka, županja in polno drugih najodličnejših dam. Pod vodstvom podpredsednika senata dr. Novaka vzklikajo sprevodu senatorji iz naše banovine in iz vseh ostalih banovin države pod vodstvom ministra Ivana Hribarja. V njihovi družbi so pa tudi vsi naši poslanci in narodni zastopniki iz vseh pokrajin Jugoslavije. Samo en vzklik se čuje: »Živela Jugoslavija!«, »Živelo kralje!«, ki ga sprevod nese s seboj še dalje po Rimski cesti in po Cojzovi cesti čez Sentjakovski most, kjer med neprestanimi pozdravi in obspanjem s cvetjem po Starem trgu pet minut pred 9 prikoraka na Mestni trgu.

Pozdrav Petru Grasselliju

Ves v solzah gleda pri oknu svoje hiše sprevod bivši župan ljubljanski Peter Grasselli, gleda pa tudi vso dolgo dobo sedem desetletij, ko je ustanovljal Južnega

de deklamirala tretja deklica o tužni primorski strani, nakar se je še oglašil obok deklic z refrenom. To lepo malo družbo je sledil akademik Jan Pleštnjak, ki je tudi govoril navdušujoče v dmenu graščanov. Nazadnje je pa še spregovoril g. Jos. Rebek, ki je toplotno pozdravil vse slovanske brate, družene te dni na sokolskih svečanostih v Ljubljani.

Graščani so se res izkazali. Brez reklame in pompa so priredili tako lep večer, da se lahko ponašajo s njim.

Sokola in ga spremljal do današnjih zmag. Načelnik SKJ, br. Ambrožič mu zaviti v pozdrav proti oknu in vsa množica pozdravlja zasluženega ustanovitelja, na drugi strani pa z balkona z robci in zastavicami pozdravljajo sokolske čete občinski svetovalci s podžupanom Jarcom na čelu, sokolski krov so si pa nadeli svetovalci Cotar, Ludvik in Rebek.

Veselo pozdravlja občinstvo mnogoštevilno in glasno godbo s samimi malimi godbeniki naraščajo iz Gline. To je že zagrebška župa s svojimi krasnimi 8 prapori, a članice prave krasotice korakajo krepko in disciplinirano kakor vojaki. Ponošne so te Zagrebčanke, a tudi vsele in korajžne. Devet praporov nosijo Krajiški junaki iz okolice Gline, ki so popolnoma beli z belimi resami na bregah in živomodrimi jeleki. Zivahna Slavonija je za njimi z Novo Gradiško. Na to pa rdečeljni momci s Savskega polja s širokimi usnjatimi pasovi in svojo godbo. Kratka temna plisirana krila in temne modrice nosijo Istranke z rdečimi ruticami na črnokih glavah. Prave krasotice so vse temno izvezeno Pakračanke, z njim pa tekmujejo devojke iz Siska z rdeče izvezenimi krili in rokavci.

Jubilant Ljubljanski Sokol

Kakor bi zabučalo morje, pozdravljajo stare hiše mestnega trga in množice na

Med morjem množice in viharjem vzklikov

Jutro. Mračno je, a vendar se nihče ne obrača s skrbjo proti nebu. V pričakovanju velikega dneva ni nikogar skrbelo niti vreme, ljudje so pozabili na vse drugo, povsod je bilo praznično razpoloženje brez sence skrbi kot ob najlepšem solnčnem dnevu. S svitom so že razgibale množice Ljubljano, vsa okna so bila na stežaj odprta kot srca množic, ki so pričakovale zmagovit pohod sokolstva.

Ob 7. so že ljudje zavzeli potojke na ulicah. Na cvetličnem trgu ob trojstvi se je bila prava borba za cvetje, s katerim je pozneje Ljubljana doslovno zasula ulice. Povsod po ulicah si srečeval pred 8. ljudi, ki so nosili velike svečene cvetja. Ob 7. so se tudi že ljudje razvrščali v špalirje in glavni pri glavi si lahko videl tudi povsod na odprtih oknih na glavnih ulicah. Najhujiš naval je bil že pred 8. na Marijinem trgu in pred Evropo. Na Marijinem trgu so ljudje naskočili Prešernov spomenik, zasedli so ga skoraj do vrha. Enake slike so se nudile tudi povsod drugod in povsod so množice nestrno pričakovale začetka sprevoda. Na Masarykovi cesti in v bližnjih ulicah se je sokolska armada začela zbirati že pred 7. Sokolske edince so korakale proti zbirališču z godbami od vseh strani, ter so na ta način priredile Ljubljani takšno budnico, kakršne najbrž še ni doživela. Na zbirališču je tehnično vodstvo sprevoda spretno razvrščalo prihajajoče sokolske edince v vzornem redu ter brez vsakega zastanka. Sokoli so se oventali z zelenjem ljudi in sokolstva se je začelo polasčati posebno čuvstvo, vse je prevladala silna vna, ki se je čedalje bolj stopnjevala po vsem mestu v burno navdušenje in radost.

Ob 8.20 se je začel pomikati sprevod s Trstevske ceste izpred Evrope. Otvorile so ga ruske Sokolice in Sokoli, ki so jih začeli ljudje pozdravljati s stopnjevanjem viharjem navdušenjem. Začelo je deževati cvetje, ki se je vsinalo neprestano dolge ure na zmagovito sokolsko armado. Povsod so se ljudje zalozili z velikimi zalozami cvetja, ki so ga pokupili tudi vsega v cvetličarnah.

Na Trstevski cesti je dosegel vihar navdušenja višek ob Kreditni banki. Palača Kreditne banke je bila ovenčana od vrha do tal z girlandami zelenja, na balkonu se je pa zbrala ogromna množica, kakor so bili tudi povsod polni balkoni hiš, kjer je šel mimo sprevod. Tudi v nebotičniku so bila odprta vsa okna od tal do vrha in sploh, kamor si pogledal, povsod se je vsipalo cvetje na cesto. Vzdož hiš je valoval gozd rok med viharjočimi zastavicami in slapovi cvetja. Med navdušenjem so ljudje metali na cesto vse, kar so imeli trenutno v rokah, nekateri tudi robce. S posebno vna so ljudje obnavljali češke Sokolice, ki so pa tudi vračale mlo za drago ter metale cvetje med špalirje.

Najbolj je bila pokrita s cvetjem Aleksandrova cesta. Tu so pozdravljale v špalirjih sprevod tudi slovanske narodne noše. Špalirja sta bila močna masa ljudi, ki se nista pretirala do Rimske ceste. Ljudje so se zbirali najbolj v središču ter množice niso bile enoznamerno razdeljene. Mnogi tudi niso vedeli kljub vsem obvestilom v časopisju, kje bo šel sprevod, zato so se zbirali najbolj na glavnih cestah. Policija je nekatere ulice morala zapreti, da bi ne nastala nevarna gneča ob razhodu spravoda, n. pr. v Selenburgovi in Prešernovi ulici. Bleiweisova cesta je bila nekoliko blatna, vendar pa ne toliko, da bi Sokoli v sprevodu zato trpeli. Na tej cesti so se zbirali ljudje tudi na stavbišči Trgovske akademije, kakor so pač zasedli po mestu vse prostore. Na Rimski cesti ni bilo do Boštinkovega trga gostega špalirja, vendar so tudi tu povsod viharno pozdravljali Sokole. Ogrorna množica ljudi se je zbrala zlasti na terasi ob Vegovi ulici in na Napoleonovem trgu. Policija je imela mnogo dela, da je obvarovala spomenik Ilirije, kajti tudi tu so ljudje skušali plezati na višino. Tudi vzdož Cojzove ceste je bil na obeh straneh zelo gost špalir, čeprav je tam malo hiš. Silna gneča je bila povsod na križpotih, tako tudi ob St. Jakobskem mostu. Na mostu so ljudje splezali na ogr-

adsku pobod ljubljanske župe, ki koraka s svojo godbo in z 22 prapori skozi svoje mesto. Trg se tresel pod koraki jubilarne Ljubljanskega Sokola, ki ga vodi povsod s največjimi ovacijami pozdravljen br. dr. Viktor Murnik. Brata Karl Soss in Zigon ponosno nosita stara dva društvena prapora, br. ing. Finc pa visoko vihti kraljevo odlikovanje, ves zlati in v narodnih barvah se prelivačiji novi prapor s težkim simboličnim bzdovanom na vrhu. Ura bije deset. In svoja dekleta pozdravlja Ljubljana s ljubavjo, kakor še nikdar. Ozračje trepetu, ker je prepolno življenja in radosti ob pogledu na take svoje moše, take svoje fante in dekleta.

43 godb igralo naenkrat

Kakor zlata reka pa za Ljubljanskim Sokolom hiti množica najlepših naših meščank in okoličank v narodnih nošah, med njimi pa skupina fantov in deklet tam od Zile. Nad 200 narodnih noš je pred Ziljani in spet 200 jih je pod rdečimi marekami za njimi, dokler se burno pozdravlja ne prikaže viteška sokolska konjenica. Jahači iz Čakovca v popolnoma belih dresih vodijo s seboj plemenite belce za volitiranje. Fanfare spremljajo krepkega vodjo br. Jakovljeviča iz Vinkovcev, ki ponosno, naznanja, da vodi 250 vitevov. Večina konjenikov ima dolge sulice s prapori, Zagreb, spet Čakovec, Varaždin, Kragujevac, ki ima posebne dolge sulice s prapori, za njimi pa vodi br. Hren 30 mariborskih konjenikov, ki jo spremlja doneča fanfara ter lep prapor. Končno pa jasejo ljubljanski sokolski konjeniki s sulicami in prapori ob močnejših zvokih veličastne fanfare. Ljubljanski prapor spremlja 100 konjenikov. Se nekaj mladih jezdecov na neoselanih težkih kmečkih konjih in 10 minut čez deseto je sprevod odšel mimo magistralne množice gledalcev so se pa vsule proti Marijinemu trgu, da so se šibili vsi trije mostovi. Najslabše pogled na sprevod in množico, ki je zasedla tudi vsa stopnišča frančiškanske cerkve je bil gotovo na Marijinem trgu, kamor je sprevod prišel po svojem obhodu po mestu na levi strani Ljubljane po Miklošičevi cesti, nato se je pa razdelil na Prešernovo in Selenburgovo ulico, drugi del je pa korakal po Wolfovi ulici, kjer se je strnil v sokolsko morje na Kongresnem trgu, kjer je sviral nakrat vseh 43 godb in 4 fanfare.

je, najpomembnejši so bili sveda fotografirali, ki so doživeli tudi danes velik dan. Na Sentjakovskem trgu so si nekateri rado vedne rezervirali prostore na Marijinem spomeniku že ob 8. Ko se je pomikal mimo sprevoda, so že plezali čisto na vrh. Enaki prizori so se nudili skoraj povsod ob kanalah. Nekateri so splezali čisto k pliniskim lučem. Na Starem trgu je policija tako dobro regulirala promet, da ob ožmah ni bilo špalirja, ki bi oviral sprevod pri kretanju. Ni treba seveda omenjati za vsako ulico posebej, kje je deževalo cvetje in kje so bučali pozdravni vzkliki, saj je grmel po vsem mestu od vzklikov, da se je Ljubljana doslovno tresla, cvetje se je pa vsipavalo povsod iz okon. Rob in spomenik pred magistratom so zasedli fotografirali, ki so se tudi navzeli tako navdušenja, da so sknipsali neprestano, ne glede na to, ali imajo v aparatih plošče ali ne. Najbolj pueto je bilo pred škofijo, če se sploh lahko reče, da je bilo tje. Škofijska palača je bila temno, menda naproščeno zaprta ter se je z njo lahko kosel je muzej na Bleiweisovi cesti, kjer sveda ni žive duše v njem. Tudi v Kopitarjevi ulici so brumeli viharji vzkliki, špalir je bil gost, čemud je bilo neko poseljenje precel zaprto in na nekaterih oknih so bile spuščene zavese, kot da sapa nevdramno spanje. Nekoliko mirnejše je bilo na Realijski cesti, vendar pa sveda ne tiho. Naiveč ljudi se je zbralo v špalirjih po Pražakovi ulici, vzdož Miklošičeve in na Marijinem trgu. Na Aleksandrovi cesti se je vsipavala tudi na Miklošičevi izredna ploha cvetja, da je asfalt izgubil pod njim. Na Miklošičevi cesti so pozdravljali sprevod tudi iz justične palače in palače OUZD. Slednja je bila tudi lepo oventana, a v tem pogledu il je konkurirala palača Delavske zbornice, kjer je posebno lepo okrasila proboje Narodna otrokova zveza. Ob 10. se je Kongresni trg že napolnil, vendar se je bil tedaj sprevod pomikal šele po Starem trgu. Sprevod je bil doslovno naskončen. Ves Kongresni trg je bil zaprt za dostop občinstva, a številni fotografirali so naskočili trojiški spomenik. Tudi na stopnicah urušilne cerkve je bila množica ljudi, ki ovidno niso vzdržali v cerkvi. Na Marijinem trgu pa nihče ni mogel pri najboljši volji v frančiškansko cerkev, ker je bil pred vrati neprobojen zid množice ljudi. Sveda pa ni treba posebej omenjati, da ljudje niso nikjer vzdržali v zaprtih prostorih, ne glede na cerkve.

Konec sprevoda se je pomikal po Wolfovi in Selenburgovi ulici na stik ob 10.30. Čez to so se sokolske armade začele razhajati in viharja Ljubljana se ni mogla še dolgo pomiriti.

Ponovitev akademije Ljubljanskega Sokola?

Zletni odbor se trenutno posvetuje, če bi na splošno zahtevalo ne kazalo ponoviti snočne jubilarne akademije Ljubljanskega Sokola, ki je šela tako velike uspehe, da bi jo rado videlo še ono občinstvo, ki sredi njo dobilo prostora na telovadišču. Odločitev bo padla popoldne, a akademija bi se ponovila najbrž v soboto zvečer. Odločitev javimo »jutrišnji številki«.

Krasno darilo varaždinskega Sokola

Sokol Varaždin je počastil jubilanta Ljubljanskega Sokola, kakor tudi prvega podstarosta Gangla z dvema krasnima darili. Ljubljanskemu Sokolu so na slavnostnem zborovanju izročili prekrasne guse, z raznimi sokolskimi ornamentami. Je to prekrasno ročno delo visoke umetniške vrednosti. Na prednjem delu gusli je slika staroste SKJ prestolonaslednika Petra z letnico 1863—1933.

Enake gusli je prejel tudi prvi podstarosta Gangl, samo da nosijo spredaj barvasto sliko carja Dušana z letnico 1873—1933. Slika nosi napis: »V mislih domovina, v srcu odvažnost, v desnici zmagala«.

Nad 20.000 Sokolov in Sokolic v sprevodu

Na čelu sprevoda so korakali ruski Sokoli v štiristopih s 5 prapori in dvema trobentačema. Skupno je bilo 142 moških in 84 ženskih Sokolov. Takoj za Rusi je sledila ogromna množica čeških Sokolov in Sokolic, ki so jo otvorile češke, moravske in slovaške narodne noše. Sledili so prapori čeških sokolskih društev, ki jih je bilo skupno 13 v dveh vrstah. Za njimi je korakala znana vinohradska sokolska godba, nato pa so se razvrstile posamezne župe z načelstvom COS na čelu. Skupno je korakalo 169 moških šestrostopov, za njimi pa 238 ženskih šestrostopov, tako da je bilo v sprevodu

okoli 3000 češkoslovaških Sokolov.

Za Čehi bi morali korakati poljski Sokoli, ki so se pa zakasnili in priidejo v Ljubljano šele popoldne. Čehi so imeli 4 lastne godbe.

Za osiškno godbo, ki je načelovala jugoslovanskemu sokolstvu, je korakalo v treh vrstah načelstvo SKJ s praporom na čelu, za njimi pa 30 moških zletni odbor. Za načelstvom so se razvrstile posamezne župe po abecednem redu. Najprej je korakala sokolska župa Banja Luka z dvema praporoma, ki jim je sledilo 78 članov, 36 slikovitih bosanskih narodnih noš, nato 84 članov z znakom in 78 članic. Sledila je župa Beograd s svojo godbo. Župa je imela skupno 9 praporov, ob katerih je korakalo 264 članov in 246 članic. Za njimi so korakale Sokolice v slikovitih narodnih nošah 18 po številu, nato pa 66 šestrostopov Sokolov z znakom. Bjelovarski župi s tremi prapori, 66 članov in 48 članicami je sledila obsežna celjska župa z 12 prapori, ob katerih je korakalo 192 članov in 498 članic. Župi Cetinje je načelovala krasna skupina črnogorskih narodnih noš, za njimi pa se je razvrstilo 114 članov in 14 članic v kroju s 4 prapori, skupino pa so zaključili krepki Mehočiji v belih narodnih nošah s črnim robom. Takoj za njimi je korakalo 30 šestrostopov z znakom. Sokolska župa Karlovac s tremi prapori je sledila 17 šestrostopov članov v krojih, 11 šestrostopov članic, nato pa 30 Sokolov in Sokolic v narodnih nošah ter 102 Sokola z znakom. Kragujevačka župa s štirimi prapori, 17 članskimi šestrostopi in 60 članicami je bila predmet živahnih ovacij, ki so jo bile zlasti deležne slikovite narodne noše iz okolice Kragujevca. Skupino je zaključilo 78 Sokolov z znakom. Sledila je mostarska župa s 7 prapori, 26 moškimi in 10 ženskimi šestrostopi v krojih. Pestro sliko je nudila številna niška župa, kjer je korakalo za 10 prapori 33 moških in 15 ženskih šestrostopov, dočim so na koncu skupine korakale prekrasne nar. noše iz okolice Pirota, za njimi pa z 8 prapori moški in ženski člani z znakom, nato 38 šestrostopov z znakom.

Burno so bili pozdravljeni češkoslovaški častniki, ki so korakali v 7 četverostopih. Skupno jih je bilo 30. Sokolski župi Novi Sad so načelovali trije trubači, za njimi pa so z 8 prapori korakali člani, 306 po številu ter 162 članic v krojih. Župo so zaključile peštre narodne noše in 23 šestrostopov članov z znakom. Sledila je ojaška župa s 6 prapori, 19 moškimi in 19 ženskimi šestrostopi, 27 šestrostopov kmečkih Sokolov in slikovita skupina v slovanskih narodnih nošah. Številno je bila zastopana tudi župa Sušak-Reka s 5 prapori, 17 šestrostopov članov in 11 šestrostopov članic v kroju ter 14 šestrostopov članov z znakom. Pestro skupino je tvorila saraševska župa s 4 prapori, 114 članov in 114 članic, ki so jim sledili Sokoli v slikovitih bosanskih narodnih nošah s 3 prapori. Župo je zaključilo 27 moških in ženskih šestrostopov. Skopljanska župa s 5 prapori, 21 šestrostopi članov in 6 šestrostopi članic v kroju se je zlasti postavila s krasno skupino narodnih noš, ki jim je sledilo 28 šestrostopov Sokolov z znakom. Sarajevski župi je sledila splitska župa z 10 prapori, 26 članskimi in 10 ženskimi šest-

Stik sokolske armade na Kongresnem trgu

Kongresni trg se je pripravil za sprejem sokolskih gostov kar najbolj svečano. Z vseh hiš so plapolale državne zastave, vsa okna so bila polna malih zastavic, večina strank je tudi z oken razobesila preproge. Na spodnjem koncu trga je bil postavljen provizoričen oder, na katerem so bili nameščeni mikrofoni, ki so bili v zvezi z ojačevalci. Policija je skrbela za vzoren red. Okrog Zvezde je bila med stebri potegnjena debela vrva, da je bil zajezen naval občinstva, policija je pa čim bolj zadrževala tujce na Kongresnem trgu. Wolfova, Gosposka in Vegova ulica, prav tako Gradišče in Selenburgova ulica so bile popolnoma izpraznjene ter zastražene, da ni mogel nihče na Kongresni trg.

Okrog pol 10. so zvokli godb naznanjila, da se bliža ogromna sokolska povorka. Na balkonu univerze so se že med tem zbrali najodličnejši predstavniki naše javnosti, zastopniki jugoslovanskega, češkoslovaškega, poljskega in ruskega naroda. Med drugimi so bili navzoči armijski general Marič, ministri dr. Albert Kramer, Ivan Puclj in dr. Hanžek, dopolnjeni sta prispela tudi v Ljubljano minister za trgovino Ilija Šumenkovič, predsednik Narodne skupščine minister dr. Kosta Kumanudi. Na balkonu so se dalje zbrali ban dr. Marušič, podban Pirkmajer, divizionar general Cukavac, župan dr. Dinko Puc v sokolskem kroju, predsednik senata dr. Novak, senator dr. Rožič v narodni noši, drugi senatorji in številni poslanci, divizionar general Cukavac, rektor univerze dr. Slavčič, senator Ravnihar, zastopnik češkoslovaškega poslanstva v Beogradu legatski svetnik Reissner, češkoslovaški generalstabel polkovnik Lanč, polkovnik Skala, podpolkovnik Kvatirov, zastopniki JČ ilge, narodne dame, številni generali, oficirji ter večina gostov, ki je že večeraj na glavni tribuni na sokolskem zletišču prisostvovala javnemu nastopu.

Kmalu po 9. so zadonele fanfare godbe Sokola I, ki je krenila na Kongresni

rostopi, za njimi pa je strumno korakala župa Šibenik-Zadar s 6 prapori, 7 članskimi šestrostopi in 42 članicami v kroju. Župo je zaključila impozantna prekrasna skupina v slikovitih, z zlatom obšiti dalmatinski narodni noši. Skupno je bilo nad 100 narodnih noš. Skupino je zaključilo 15 šestrostopov moških članov. Za 7 prapori je korakala župa Tuzla, ki jo je tvorilo 17 moških, 11 ženskih šestrostopov ter 9 z znakom, ki jim je sledila 11 šestrostopov močna mešana skupina članov in članic. Za njimi pa so korakale peštre hercegovinske narodne noše. Sledila je župa Užice s tremi prapori, 66 moškimi člani, 48 članicami, 15 šestrostopi članov z znakom in lepo skupino narodnih noš. Zunanje župe je zaključila sokolska župa Veliki Bečkerek s 3 prapori, za katerimi je korakalo 120 moških in 72 ženskih članov v kroju ter 22 šestrostopov Sokolov z znakom. Za temi so korakale sokolske župe iz dravske in savske banovine. Kranjska sokolska župa z gorenskimi Sokoli je sledila 8 praporov, 29 moških šestrostopov in 20 ženskih šestrostopov v kroju ter 36 Sokolov z znakom. Skupino so zaključile gorenske narodne noše. Za njimi je korakala mariborska župa z 9 prapori, 384 članov in 342 članicami v kroju. Župo je zaključilo 52 šestrostopov članov z znakom. Dolenjci so bili razvrščeni v novomeški župi s 4 prapori. Župo je tvorilo 18 moških in 13 ženskih šestrostopov, ki so jim sledile dolenjske narodne noše, nato pa 13 šestrostopov članov z znakom. Sledila je varaždinska župa z 12 prapori, 96 članov in 36 članicami v kroju ter 29 šestrostopov članov z znakom. Mogočno skupino je tvorila župa Zagreb-Celo povorka je tvorilo 6 velikih praporov, za katerimi je korakalo 33 šestrostopov članov in 23 šestrostopov članic v kroju, nato pa je sledila mogočna 59 šestrostopov broječa skupina Sokolov v narodnih nošah s 17 manjšimi prapori. Pestrost skupine so povečale Sokolice v narodnih nošah, katerim je sledilo 25 šestrostopov članov z znakom. Sprevod je zaključila župa Ljubljana, ki je imela največ praporov. Skupini je načelovala načelstvo ljubljanske župe s starešinami vseh ljubljanskih sokolskih edince. Ni manj kot 45 mogočnih praporov je spremljalo mogočno, 65 šestrostopov broječo moško članstvo v kroju. Za njimi se je za 7 prapori razvrstil jubilant Sokol Ljubljana. Zastavonoše so nosili tudi stari prapor Južnega Sokola in pa novi prapor, ki ga je jubilaru daroval kralj Aleksander.

Za 8 šestrostopi članov v kroju je korakalo 18 vrst članstva z znakom. Sledile so članice ljubljanske župe, ki jih je bilo skupno 324. Na koncu skupine se je krasno podala mogočna skupina najrazličnejših slovanskih narodnih noš, ki je sledila ni manj kot 33 šestrostopov. Za narodnimi nošami je korakala bela oblečena skupina akrobatov s kontem. Povorka so zaključili sokolski jezdec. Čelo so tvorili trobentači, za njimi pa so jahali Sokoli v krojih s sulicami v 25 vrstah s po 4 jahači. Nato je za 4 trobentači jahalo 6 vrst bratških Sokolov. Pred ljubljanskimi sokolskimi jezdec, ki so zaključili povorko, je vozil sanitetni avto. Jahači pa so bili za petimi trobentači razvrščeni v 18 vrstah s praporom na čelu. Povorko so zaključili 4 kmečki jezdec na neoselanih konjih.

V povorki je skupno korakalo nad 20 tisoč Sokolov z več sto prapori. Na čelu vsake župe je korakala godba, ki jih je bilo skupno 20. Razdeljene so bile ne glede na pripadnost, edino češki Sokoli so korakali ob zvokih svojih godb. Vsa povorka je bila dolga nad 6 km in je trajala skoro dve in pol uri, dokler niso zadnji Sokoli prispeli na Kongresni trg, kjer je bil postavljen govorniški oder. Češke Sokolice so se mimo pošte korakale v Selenburgovo ulico, ko se je po Trstevski cesti pomikala šele konjenica. Zadnja skupina je prispela na Kongresni trg točno ob pol 11., ko je pozdravil zbrano sokolstvo prvi podstarosta Gangl.

trg, dočim je savezno starešinstvo, ki je sledilo, ostalo na vogalu Zvezde, kjer je mimo defilirala vsa ogromna sokolska armada. V krasnem in vzornem redu, v strumnem koraku so defilirale mimo sokolske čete in edince. Prve čete so zavile okrog spomenika Sv. Trojice ter po desni strani korakale prav dol do kina Matice, kjer so se ustavile. Vrsta za vrsto, edinica za edinic, župe ena za drugo, tako kakor so korakale v sprevodu, so se postavile tesno ena za drugo od Matice pa do cerkve in tudi vzporedno vzdož druga ob drugi. Koncentracija sokolskih čet je trajala skoraj celo uro, tako impozanten je bil sprevod. Bilo je tako jasno, da Kongresni trg kljub svoji prostornosti ne bi mogel sprejeti ogromne sokolske armade. Res je bil že skoraj čez pol ure natrpan od zadnjega prostora in zadnji sokolski oddelki so morali v Vegovo ulico ter Gosposko ulico, zasedli so pa tudi vse druge dohode, kjer je bil zanje rezerviran prostor.

Stik ogromne sokolske povorke je bil končan ob 10.35. Nepopolno krasen je bil pogled z viška na ogromno sokolsko armado, na ovet našega naroda. Ob otru so bile zbrane češkoslovaške in svojih belih krojnih, kraj njih so stali Rusi, na levo češkoslovaški, Bosanci v svojih peštrih krojih, vmes Sokoli, pa zopet narodne noše, seljaške čete, Sokolice, številne godbe itd. Godba Sokola I ter češkoslovaška sokolska godba iz Krajevih Vinogradov sta se postavili tik kina Matice, tam so se zbrali tudi češkoslovaški legionarji v svojih paradnih uniformah. Divna, nepozabna je bila ta slika: morje rdečih čepic in sokolskih srate, vmes godb praporov, okrašenih z zelenjem. Nešteti fotografirali so pridno švigali sem ter tja, polno jih je bilo na tribuni in pa na Kinu Matice. Neprestano so fotografirali, saj je bil pa tudi prizor, ki bo ostal siehmemu v trajnem spominu.

Po defileju so odkorakali sokolski savezni starešine in drugi najvišji predstavniki sokolstva izpred mnške cerkve

K provizornemu odru pred Kino Matice. Prvi podstarosta SKJ br. E. Gangl in saviški načelnik br. Miroslav Ambrožič sta stopila na sokolski oder, kjer je ves čas vsa povorka odajala po raliu sokolski novinarski poročevalci.

Ob 10.35 je dal saviški načelnik br. Ambrožič znak s rogom in za hip se je množila, med katero je popreje vršalo kakor v panju ter so orle pesmi in do neli zvoiki godbi, popolnoma umirila. S krepkim polnim glasom je pozval savezni načelnik napoved:

»Zdaj zavajamo vsi skupaj pesem: Hej Slovani!« Godba Sokola Kraljevi Vnohadi je intonirala močno himno, strumno so se vznavljali Sokoli, odkrili se je vsa množica, nagnili so se v bojih preizkušeni sokolski praporci, iz deset tisočev grl je moglo zadoneti veličastna himna »Hej Slovani«, da je odmevalo po vsem trgu in odjeknilo daleč na okrog.

Govor I. podstaroste E. Gangla

Na sredo odra je stopil prvi podstarosta br. Engelbert Gangl ter izjavil:

Bratje in sestri! Sokolski tabor naš! Vi ste se razlili kakor veletok po naši beli sokolski Ljubljani, da izpričate svojo globoko sokolsko zavest, še bolj, da izpričate svojo državljansko zavest, a še bolj, da pripadate k ogromni množici slovenskega sokolstva. Pozdravljam vas iz vsega sokolskega srca, iz polne sokolske duše. Zdravo! (Gromko vzklikanje).

Kaj hočemo? Mi nočemo nič manj in nič več nego vso našo domovino veliko in krasno, ponosno kraljevino Jugoslavijo, ki naj osreči od zibel do groba vsakega našega državljana. Na čelu naše veličastne povorke so se vili trije praporci. Prvi je bil znak prošlosti

naše, drugi je znak sedanosti naše, tretji, ki ga je poklonil Nj. Vel. kralj Aleksander Ljubljanskemu Sokolu, je znak bodočnosti naše. Kot trije žarki plameni naše državne nacionalne boje nas duže v veliko in neslutno bodočnost jugoslovenskega naroda in vsega slovstva.

Bratje in sestri! Sokolski tabor naš! Mi smo kakor veletok, ki išče poti in išče struge, da se izlije v mogočno morje vsega slovstva, nad nami pa plava nesmrtni duh našega ustanovitelja Miroslava Tyrša (Slava mu!), ki je v svoji globoki slovanski duši videl bodočnost slovstva, združenega pod sokolskim praporom.

Bratje in sestri! In sedaj ko smo dejansko dokazali kakšni smo, koliko nas je, kaj hočemo, moramo se v zavesti svoje globoke ljubzmi spominjati vseh svojih bratov.

Pozdravljam sokolske brate iz Češkoslovske, Sokole republike Poljske, moj pozdrav velja Lužiškim Srbom, Sokolom Velike Rusije, pripravim tudi pot in prožimo roko bratom Bolgarom, iz vsega srca pozdravljam najmilejše nam brate iz naše lepe krasne Jugoslavije. Mi nismo samo jugoslovenski in češki, poljski, ruski in lužiški Sokoli, mi smo slovanski Sokoli! (Gromko pritrdjevanje).

Zaključil je z vzklikom: »Naj živi slovenska zemlja, naj živi jugoslovensko sokolstvo!

Na poziv saveznega načelnika Ambrožiča so se nato začele sokolske množice med viharimi ovacijami občinstva razhajati.

Danes nastop ob 16.!

Občinstvo opozarjamo, da se prične danes nastop sokolek čet na telodvizi ob 16. Priidite pravočasno, da ne bo gneče pri vstopih.

Tudi na brate onstran niso pozabili

Krasna akademija sokolskega društva Zagreb III — Istrskega Sokola — posvečena bratom onkraj mej

Ljubljana, 29. junija.

Med sokolskim zmagoslavjem, čigar odraz so mogočne javne prireditve, splošno veselje in razigranost po vsem mestu, sokolstvo ni pozabilo v zanosu svoje sile na brate, ki so oddaljeni krajevo in po mejah — daleč od sokolskega praznika in radosti. Smoči je priredilo Sokolsko društvo Zagreb III — Istrski Sokol — akademijo, posvečeno bratom onkraj mej. Prireditvi je dala močan poudarek številna udeležba emigrantov, zastopnikov slovenskega sokolstva ter predstavnikov oblasti in kulturnih organizacij. Med pestro množico je pa bilo tudi mnogo narodnih mož, kar je še bolj poudarjalo poseben pomen prireditve; Ziljanke, Primorke, Istranke, Kraševke in Caribrodčanke so pestrile množico s krasnimi narodnimi nošami.

Udeležence je nagovoril starosta Sokola III Zagreb dr. R. Ražem. Dejal je, da bi ne moglo biti srečnejše zamisli, kot da se lahko prireditvi akademijo v nizju mogočih sokolskih prireditvah iz zlasti še baš na Vidov dan. Sokol III se posveča v kulturnem pogledu poleg drugih nalog bratom v Juljski krajini. Zato si šteje v častno dolžnost, da priredi akademijo, posvečeno onim, ki so izkavali v borbi za svobodo, in iz solidarnosti tistim, ki se ne morejo radovati zmag našega sokolstva, s katerimi sočustvujejo. Toplo je pozdravil udeležence, posebej pa gg.: bana dr. Draga Marušiča, divizionarja Cukavca, in generala Marčiča, župana dr. Dinka Puca, prvega podstarosta SKJ E. Gangla, predsednika Saveza emigrantskih organizacij dr. Čoka, starosta zagrebške sokolske župe dr. Otona Gavrančiča in vse druge zastopnike sokolstva in vojske. Med oddolnimi udeleženci smo opazili še gg.: dr. Kelerja in Fr. Kudelo kot zastopnika ČOS, podbana dr. Pinkmajerja, predsednika Kluba koroskih Slovencev dr. Felaherja, predsednika Kluba Primorke Mašo Gromovo, predsednika Pokojniškega zavoda dr. Baltiča, zastopnika Jugoslov. profesorjskega društva dr. Lava Čermelja, predsednika ASK Primorje I. Sancelja, publicista in novinarja A. Gabrščaka, predsednika društva Tabor S. Strežljaka, svetovetarja gorenjske sokolske župe J. Spicarja in še mnogo zastopnikov sokolstva.

O pomenu prireditve ter o neodrešnih bratih je spregovoril podstarosta SKJ E. Gangl plamteče s bogatimi pesmiškimi prispodobami in sokolsko udarnostjo kot ve le on. Dejal je, da brate, ki jim je posvečena akademija in ki jih je toliko tam, kamor segajo naše misli in plamen bratske ljubzmi — da so kljub vsemu nerazdružljivi z nami — morejo živeti le tako dolgo, dokler bomo mislili na nje, dokler jih bomo ljubili in se jim posvečali. Zato je naša najplemenitejša dolžnost ter zapoved, da jih ne pozabimo niti trenutke. In ta zapoved je zapisana med delovnim programom sokolstva. Ta ljubzen do bratov onkraj mej pa mora biti dejavna in konkretna, da bodo lahko nekoč pretrgali verige suženjstva — s kakršnikoli orožjem, četudi s fizično silo. Zlasti bi morala misliti mladina neprestano na njih trpljenje. Takrat, ko se bomo zbrali kjerkoli na prihodnjem vseokolskem zletu, ki bo pokazal vso sokolsko veličino in silo, naj mladina, sokolska po duši in značaju, dvigne svoj glas, da mi smo in ostanemo!

Poslušalci so česče prekinili govornika z gromovitim odobravanjem, po govoru je pa bučalo in gmelo v dvorani več minut. Vihrano pozdravljen je spregovoril v imenu onih, ki jim je bil posvečen večer, g. dr. Čok. Dejal je, da bi prav za prav ne bilo niti potrebno govoriti o bratski ljubzmi do rojakov onkraj mej, saj so vedno naše najlepše misli posvečene njim in spontana manifestacija udeležencev akademije za nje dokazuje, kako jih ljubimo. Vendar je pa treba spregovoriti o njih v luči Vidovega dne. Pet stoletij je pel srbski glaslar o narodni katastrofi, o tužnem Kosovem polju: njegova pesem je budila vero v pravico in v vstajenje jugoslovenskega genija. In res so Jugosloveni vstali, rodila se je Jugoslavija. Naš Sokol je te dni pokazal svojo mogočno organizirano silo. Sokol, ki združuje v svoji ideji dragoceno življenjsko vrednoto, sintezo bratstva in svobode. Zdaj dvignimo glas,

da naša domovina se ni vsa ujedinjena, dvignimo sokolski prapor svobode in bratstva, da končno zaplapolata tudi ob zadnjem bratskem domu, da bo vodnik vere v našo zmagu, glasnik velikega dne, ki mora priti!

Govornik je končal z vzklikom, s katerim so umrli na ustinih štirje narodni mučeniki: Zivela Jugoslavija!

Starosta dr. Ražem se je zahvalil govornikom in jima slovesno zagotovil, da Sokol III ne bo nikdar pozabil na Istro. Vzkliknil je, da pri svojem delu ne pozna poti nazaj, nego samo naprej. Ko je nazdravil Nj. Vel. kralju, so prireditvi udeleženci vladarju silne ovacije.

Akademija, ki je bila izredno bogata po programu in ki je dosegla sijajen uspeh — saj je pa tudi lahko v gled takšnim akademijam — se je začela s silno učinkujočo alegorijo, ki sta jo podala dramski in mandolinistični odsek društva Tabor. Oder je bil insceniran tako, da je nudil sliko tužnega Krasa. V dvorani so bili na stebrih pritrjeni gubi Trsta, Puha, Pazina, Rovinja. Postojne in Gorice. Odrska alegorija je prikazovala z aborom istracev narodovo suženjstvo. Deklamacije in glasbeni vložki, ki jih je igral mandolinistični odsek, so bili tudi povsem posrečeni.

Posebno toplo so bili pozdravljeni koroski pevec in narodnih nošah (14), ki so zapeli več koroskih narodnih pesmi. Odobravanje je naraščalo od pesmi do pesmi — do pravega viharja.

Za pevci je stopil na oder sivolasi vojvoda J. Dovezenski iz Kumanova, ki je navdušen nad pesmijo Korošcev in pod vtisom besed predgovornikov o trpljenju nesrečnih bratov spregovoril o usodi slovenskih narodov, o njihovi dolgotrajni borbi za svobodo, ki pa končno mora priti vsem. Res ni svobode brez žrtve, brez krvi si svobode ne pridobi tako kmalu. Naše osvobodjenje prihaja postopno. Njegova največja baza je bila dovršena l. 1918. Zdaj je naša naloga, da ustvarimo jugoslovensko dušo, da ne bo več Srbov, Hrvatov in Slovencev, temveč le ena celota. Postopno smo se osvobodili, zato smo si še različni. Ziveli smo vsak zase. Dosedanje generacije niso imele ničesar od življenja. Zlasti v Južni Srbiji je bilo narodovo suženjstvo strašno, ko je umiralo tisoče in tisoče mož — po večini umorjenih za vrnitvo. To je bila generacija mučnikov. Nastopajočo generacijo je treba vzgojiti ter preroditi v sokolskem duhu, da bo znala ceniti svobodo ter uživati sadove nešteto žrtve prejšnjih generacij.

V istrskih narodnih nošah so nastopile naraščajnice (9) zagrebškega Sokola III z odrosko ritmično vajo »Popuhnil je tibi veter«. Pri vseh edincih tega društva, ki so nastopile na akademiji, smo občudovali izredno ujeten nastop, temperamentno in skladno izvajanje. Sokol III je pokazal s to akademijo, da je zelo delaven ter da se posvečajo tudi v Zagrebu v sokolskih delavnicah delu intenzivno kot pri nas.

Globoko je ganila poslušalce doživljeno recitirana pesem »Kako je bilo tebi, Marija, pri srcu takrat...« Deklamirala je ga. M. Sarčeva, gled. igralka. Poklonili so ji lep šopek nagelnov. Čvrtje so prejeli tudi drugi sodelavci Sokola III.

Čevraj je bil program zelo obširen, so vstavili še nekaj točk, s čimer so pa bili zadovoljni vsi, čeprav je akademija trajala skoraj do polnoči, saj so bile vse točke res izvrstno izvajane in skoraj vse originalne. Nenapovedano sta nastopila tudi dva mlada Istranca, ki sta zapela z izrednim uspehom dve narodni pesmi. Z zelo težko vajo so nastopili naraščajniki (10) Sokola Rab kot Istrani. Vaja je pokazala vse faze borbe s puško, od navadnega rokovanja do streljanja. Fantje so v resnici tudi streljali, a seveda s slepimi naboji. Isti in Primorju je posvetil več narodnih pesmi mešani zbor društva Tabor. Pevec so nastopili delno v narodnih nošah. Zapeli so dve istrski, najbolj je pa bila vsč »Drežniška«, gorška narodna. Kakor so nas zelo presenetili naraščajniki Sokola Rab, tako so nam pripravile tudi naraščajnice prijetno presenečenje. Nastopile so v istrskih narodnih nošah in pokazale krasno delo deklet na polju. Izvzeten recitator je g. V. Bratinja, ki je recitiral dr. I. Pregievo močno pesem o

tužnem Korotanu. Nastopili so tudi člani Sokola III s lepo vajo »Vrtnice nad morem«. Kot so bile vse točke res izbrane, tako je bila tudi ta krasna dopolnilna akademija. Vrinjena točka je bila tudi nastop deklet iz Caribroda, ki so prikazala tako pristočno ter neprislusno sliko iz domačega življenja. Predle so, vzele in kivale, poleg pele, pisale, ena je pa igrala na piščal. Občene so bile v narodno nošo, ki je nedvomno ena najlepših jugoslovenskih.

Članice (6) Sokola III so prikazale v živahni, ritmični vaji Istranke. Ta vaja je bolj narodni ples, polna lepih rit-

mičnih motivov. Akademijo, ki je bila ena najlepših sokolskih prireditve teh dni in manifestacija za naše ljudstvo onkraj mej, je zaključila alegorična slika — prav za prav majhna odraška igra — »Hej Slovani«, ki so jo podali člani Sokola III s sodelovanjem vojaštva, im-provizirali so nam pravo vojno. Šklepetala je strojnica, pokale puške, umirali so vojski — a končno je zavladal mir ter so se v slogi združili vsi Slovani ter zapeli himno »Hej Slovani«. Zapela je tudi vsa dvorana, s čimer je bila ta narodna manifestacija najlepše zaključena.

Ilirija : AFK Kolin 2 : 2 (1 : 1)

Blizu 3000 gledalcev na nočni nogometni tekmi — Ilirija dosegla po nadmočni igri neodločen rezultat

Ljubljana, 29. junija.

Za snočnjo nočno tekmo na igrišču Ilirije je vladalo veliko zanimanje zlasti med češkimi Sokoli, ki so v velikem številu posestili tekmo in navdušeno navijali za rojake. Na igrišču se je zbralo blizu 3000 gledalcev, ki pa so odšli nič preveč zadovoljni, k čemur je največ pripomogel sodnik, ki je imel jako slab dan in je oškodoval obe strani, predvsem pa je domaće moštvo prikrajšal za dve enajstmetrovki.

Ilirija, ki je nastopila v postavi Rožič, Strehovec, Berglec, Unterreiter, Varšek, Belak, Ice, Lah, Svetic, Doberlet, Pfeifer, je predvedla zadovoljivo igro in bila večinoma v premoči. Rezultat nikakor ne odgovarja poteku igre, ker bi Ilirija zaslužila zmago z najmanj enim golom razlike. V prvem polčasu je zlasti ugajala napadna vrsta, ki je uprizorila kopicu lepih napadov in ustvarjala zrele šanse. Tudi streljali so pridno, imeli pa so precejšnjo porcijo smole. Dva neubranljiva strela sta se odbila od droga, mnogo situacij pa je v zadnjem trenutku razčistil vratar gostov. Posebno nevaren je bil Lah, ki je jako dober pri strelu. Z letom je izvedel več lepih napadov, ki bi ob boljši pazljivosti leve strani lahko prinesli večje sadove. Po odmoru je leva stran znatno prekašala desno. Varšek v sredi je zadovoljiv, dočim sta stranska krilca igrala vsaj v prvem polčasu preveč defenzivno. Obramba je dobro razdirala. Že kmalu po pričetku je Strehovec nerodno stopil in ga je moral nadomestiti žitnik, ki je nalogu zadovoljivo rešil. Izvrsten je bil Rožič v голу, ki utede sčasoma postati opora moštva. Po odmoru je bravurozno razčistil več ključnih situacij. Moštvo je kot celota zadovoljilo zlasti v igri z glavo, imel iso tudi boljši start kot gosti. Proti koncu igre je postala obramba preveč brezskrbna, kar je stalo Ilirijo sigurno zmago. Kolin je izenačil, ko tega ni nihče pričakoval.

Kolin je nastopil v postavi Zahajsky, Ptak, Somborg, Bara, Ptaček, Šafraneck, Pospisil, Motak, Vilikus, Musil, Kučera. Kolin je opravičil svoj glas kot dobro kombinacijsko moštvo. Zoge so podajali nizko in precizno. Ie v streljanju se niso izkazali. Občinstvo jim je zlasti zamerilo, da so nasprotniki redno zadrževali z rokami. Prav pogosto je zadonel iz občinstva klic: Igrajte nogomet, ne hazene! Najboljši del moštva je krilska vrsta, predvsem v ofenzivnem pogledu. Svoj napad so zalagali z uporabnimi žogami, dočim so defenzivno zadovoljili le zaradi netočnega podajanja Ilirijanov. Napad ima gonilno silo v desnem krilu Pospisilu, ki so ga tudi največ forsirali. Je izvrsten tekač, dribler

in šuter. Obramba se ni preveč izkazala, izvenzmi vratarja. Moštvo je v tehničnem pogledu prekašalo domaće, tudi podajali so bolj precizno.

Po uvodnih formalnih pozdravih je Ilirija otvorila igro. Kolin takoj preide v napad. Izkaze se desno krilo. V protinapadu Ilirije nastane pred golom Kolina zaradi kikerja levega branilca nevarna gneča, toda vratar sijajno reši. Sledi kot za Ilirijo. V 6. min. prosti strel proti Iliriji, strelja Ptaček, Motak špičlac plasirano in Kolin vodi z 1:0. Ilirija igra na izravnavo. Pfeiferjev strel gre tik mimo gola. V sporadičnih napadih gostov se izkaze Pospisil. Ilirija ustvari zrelo pozicijo, Doberletova žoga pa se odbije od droga. Der-nik mora vkosčiti namestu Strehovca. Krasen prodor Pospisila, njegova bomba gre pod prečko in se končno odbije od droga, Ilirija izsili drugi kot, ki ne prinese nič. Grd foul na Varsku povzroči žvižgalni koncert publike. Berglec strelja s kazenske črte čez gol. V 29. min. se Doberlet nenadoma znajde pred golom, njegov oster strel po zemlji se na splošno začudenje znajde v mreži. Ilirija je izenačila. Več foulov proti gostom. Ilirija stalno napada. Lahova bomba se odbije od droga, strel je bil neubranljiv.

V odmoru so nastopili najboljši jugoslovenski metalci klavira, državni prvak in rekorder Gojič in Ilirijana Zupan in Stepišnik. Najboljše mete je imel Gojič, daljine pa niso merili. Vsekakor pa so bili vsi metri znatno nad 40 m.

Drugi polčas otvori Ilirija z razantnimi napadi. Kot proti Kolinu in takoj nato proti Iliriji. Igra se večinoma v sredini igrišča. Opaža se premoč krilske vrste gostov. Prodor Pfeiferja, ki ga pa v kazenskem prostoru zruši branilec. Sodnik dikтира prosti strel s črte. Lah pošlje bombo, ki jo Ice potisne v mrežo. Sodnik gola ne prizna zaradi ofsida. Lah je izredno nevaren. Njegov strel se od branilca odbije v kot, ki povzroči sumljivo gnečo. Ice lepo prenese pred gol. Zogo dobi Doberlet, ki dribla in poda prostemu Pfeiferju, proti njegovi bombi je vratar brez moči. Ilirija vodi v 20. min. z 2:1. Igra je odprta. Kolin skuša izenačiti. Nenaden prodor Kučere, ki lepo centrira in Motak pošlje z glavo neubranljivo v mrežo. Obe moštvi igra na zmago. Tempo je ves čas izredno živahen. Obe obrambi sta na mestu in sproti čistita. Kmalu nato konec.

Sodnik g. Cimperman je imel slab dan. V predtekmi je reprezentanca mornarice premagala rezervno Ilirijo po lepi in zanimivi igri s 6:4 (2:4).

Dnevne vesti

— Prvi kongres pravnikov slovenskih držav bo v Tatrah? Zaradi težav a pbitimi listi poljskih pravnikov razmišlja odbor za organizacijo I. kongresa pravnikov slovenskih držav o tem, da bi se kongres vršil v Tatrah in ne v Bratislavi. S tem bi bila zagotovljena velika udeležba poljskih pravnikov, ki bi se udeležili kongresa z objemnimi prispodobami. O tem so razpravljali poljski pravniki v Krakovu, Varšavi, Vilni, Poznanju in Katovicah. Posvetovanja so vodili rektorji tamonjskih vis. šol. Obenem so bila rešena vsa kongresna vprašanja.

— Izpremembe v naši vojski in mornarici. Za vršilca dolžnosti komandanta monitorja »Sava« je imenovan poročnik bojna broda I. klase Teodor Varbica, v inženirsko stroko je preveden artiljerijski poročnik Alojz Guštin, službe rez. oficirja so razrešeni kaplana I. klase Avgust Furlani in Evgen Celigoj, sanitetni kapetan II. klase dr. Pavel Vajd, poročnik Tomislav Fabek ter podporočnik Joža Paterneil in Milan Dekleva, vpokojeni in v rezervno prevedeni so kapetana I. klase Vladimir Kurelec in Rudolf Juvanc, (slednji na lastno prošnjo), nižji vojni uradnik III. klase ekonomske stroke Lavoslav Abram, vojni pisar III. klase Mirko Šinko in viš. kapel-nik III. kl. Jos. Čermak. Napredovala sta žin brigadnega generala generalštabni polkovnik Lav Ruppnik, v čin kapitana bojne broda pa kapitan fregate Milan Domjaniko.

— Angleško brodoge v Dalmaciji. 40 angleških vojnih ladij pripluje te dni v Dalmacijo. Danes je priplula v Dubrovnik angleška admiralska jahta »Brion«.

— Veterinarski tečaj v Zagrebu zaključen. Da bi se veterinarji praktično seznanili s sedanim stanjem veterinarske medicine, je bil prireditelj v Zagrebu poseben tečaj, ki ga je poseleal 34 veterinarjev iz raznih krajev države. Tečaj je bil te dni z uspehom zaključen.

— Velik zvočni film »Simfonija Bosne«. V Bosni se je nedavno mudil znani režiser Karl Hartl, ki je pripravil vse potrebno za enenajst velikega zvočnega filma »Simfonija Bosne«. V Bosno pride velika nemška filmska ekspedicija, ki bo štela 70 članov, pri nas bo pa zaposlenih okrog 300 stativov, poleg tega pa več domačih dram-skih in opernih igralcev. Glavne vloge v filmu »Simfonija Bosne« bodo igrali Britzita Helm, Szoke Szakall, Willy Forst in Rudolf Forster.

— Poroka. Včeraj sta se poročila v šentjakobski cerkvi v Ljubljani občinski uradnik v Trebnjem in naš dopisnik g. Nande Srp-an z učiteljico v Dolenji Nemški vasi gd. Anico Kozjek. Poročili ju je župnik g. Janko Barle. Mladina poročenca, ki sta znana sokolska in narodna delavca, želimo v zakonskem stanu obilo sreče!

— Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo nespremenljivo, oblačno in deževno. Včeraj je skoraj po vseh krajih nekoliko deževalo. Najvišja temperatura je znašala »Skopju 81, v Beogradu, Sarajevu in Spli-

tu 25, v Zagrebu 23, v Ljubljani 22. Davi je kazal barometer v Ljubljani 757,4, temperatura je znašala 11 stopinj.

— Ženo je hotel spei. Istvan Borbely iz Mokrina blizu Vel. Bečkereka ima lepo ženo in je bil na njo zelo ljubosumen. Ne prestano je iskal prilika, da bi jo zasačil z drugim. In res jo je zadnje čase večkrat videl s Stjepanom Loechnom in zasnoval je strašno osveto. Ženo je najprej pretepel, potem jo pa zvezal in porinil v krušno peč. Sklenil je bil sežgati jo. Nesrečnici so je pa posrešilo izmotati se in bežati v vas, kjer jo je mož kmalu našel in jo do nezvesti pretepel. Potem je na pozval kuhinjski nož in ji prerezal žile dovodnice na rokah in nogah. Nesrečno ženo so prepeljali v bolnico, kjer se bori a smrtjo.

— Vlak povozil otročka. Blizu Varaž-dina je vlak povozil 4-letno Lubico Start iz Topolšice pri Budimštini. Kolesa so ji šla čez noge. Nesrečno dekletce so prepe-ljali v bolnico, kjer je na kmalu umrlo.

— Strašen orkan v Vojvodini in Sremu. V Vojvodini in Sremu je divjal v po-nedeljek popoldne strašen orkan, a v terek je zadela elementarna katastrofa nekatere kraje Baške in Srema. Orkan je zahteval 7 človeških žrtve. Gmojna škoda znaša več milijonov. V Sivici je padala 20 minut to-ča, debela kakor golobla laja. V mnogih krajih so poljski pridelniki popolnoma uni-ženi.

— Peš pod vagonom iz Poljske v Ju-goslavijo. V bolnico v Cakovcu so pripeljali v terek 18-letnega brezposelnega delavca iz Varšave Josina Prčkega, ki so ga aretirali na območnem kolodvoru v Kotoribi. Fant se je hotel peljati v Španijo, ker ni mogel dobiti doma dela. Potoval je že del časa po močnostih skrit pod vagonom. Tako se je pripeljal tudi v Jugoslavijo, pa so ga v Ko-toribi zadržali.

— Kanal med Karlobagom in Pagom preplaval. V Karlobagu se je mudil te dni veterinar iz Gospiča dr. Milan Slezinger, ki je kot dober plavalec preplaval kanal med Karlobagom in otokom Pagom. Pihal je si-cer močan nasprotni veter, vendar je pa dr. Slezinger preplaval 4 in pol km širok kanal v 3 urah. Najstarejši otočani ne pom-nijo, da bi bil kdo kanal preplaval.

— Christofor nini zavod. Privatna te-govska šola, Ljubljana, Domobranska ce-sta, vpisuje dnevno imnija in julija. Šolnina nizka, vrnina 30 Din. Revnim popust. Pook prične 2. oktobra. Zavod preskrbuje slušne. Zahtevajte prospekt. 364-n

— Perilo se pere z milom. Če zahtevate »Hubertus« milo, ste zadeli. Cenejše je istotako dobro in domač, celjski izdelek. Vsaka trgovina ima primerno zalogo.

— Pri ishljahu sledi na kozarec naravne »Franz Josefov« grenčice, popite zju-traj na češče, brez truda izdatno iztreb-ljenje črevesa, kar povzroči ugoden ob-čutek olajšanja.

Iz Ljubljane

— Manifestacija jugoslovensko-češkoslov. lig v Ljubljani. Drevi ob 20.30 bo v sokolski dvorani Narodnega doma veliko manifestacijsko zborovanje JC Lig, pod vodstvom predsednika Narodne skupščine ministra dr. Kumanudija. Tega manifestacijskega zborovanja obeli lig se udeležijo okrog 40 organizacij in sicer približno 20 lig iz Jugoslavije ter 20 iz Češkoslovske. Manifestacija bo imela svoje posebno obeležje, ker bo na njej prečitana slavnostna deklaracija v zvezi s paktom Male antante. S proslavo je pa združeno še drugo pomembno slanje: mi-nister dr. Albert Kramer bo izročil red sv. Save III. stopnje znanemu in zaslužnemu poborniku jugoslovensko-češkoslovskega zblizanja, publicistu in novinarju, predse-dniku JC Lige v Olomoucu dr. Vybiralu. Pro-fesor Vybiral ima neprecenljive zasluge na polju zblizanja in propagiranja kulturnih in drugih stikov obeh narodov, saj je sam prevedel že okrog 50 del iz slovensčine in srbohrvaščine na češkoslovaški jezik. Ob-činstvo vabimo, da se polnoštevilno ude-leži tega manifestacijskega večera.

—lj Romanje k ruski kapelci pod Vršičem. V Ljubljani bivajoči ruski em-granti, ki si jim gotovo pridruži tudi mnogo na sokolskem zletu zbranih Rusov iz drugih krajev naše države in iz inozemstva, poro-majo jutri k ruski kapelci pod Vršičem, da se poklonijo svojim rojakom-mučenikom na edinem grobu neznanega ruskega voja-ka. Udeleženci odpotujejo z glavnega ko-lodvora z jutranjim turističkim vlakom ob 5.10 do Kranjske gore, od koder kre-nejo peš pod Vršič.

—lj Obrtniki in obrtnice v Ljubljani! Obrtniško društvo v Ljubljani priredi v pe-tek 30. t. m. ob 20. uri v restavraciji Zvez-d družabni večer za svoje članstvo in pri-jatelje restavratorja g. Fran Krapeža, ki se tem večerom poslavlja od svoje lpo ure-jene, restavracije in idiličnega vrta. Prihi-tite vsi, ki se hočete poslednjič oddolžiti na-šemu Krapežu. Vstopnine ni!

Iz Novega mesta

— Šaljiva nogometna tekma med ke-gljaškima kluboma »Cviček« in »Planka« se je v nedeljo popoldne končala s 6 : 5 za »Cvičkarje«. Občinstva se je nabralo kot ob najvažnejši odločilni tekmi in tudi dohodki so bili primerni. Kdor se rad smeje, je prišel na svoj račun.

— Sprejemni izpit za gimnazijo je na-pravilo 77 bodočih prvošolcev, med njimi 27 deklet. Pri izpitu je padlo deset učenc-ev. Novomeška gimnazija ima med svo-jim dijaštvom že tretjino deklet.

— Jadranska straža opozarja svoje čla-ne pomagache, da imajo 25 odstotni popust na ladiah Jadranske in Dubrovčke plovit-be ter še izdatnejši popust po hotelih širom vse države, največ pa še ob morju. Za to dobe pri krajevnem odboru posebne legiti-macije. Legitimacija stane 5.— Din. Pred-pogoj je, da imajo plačano članarino za vse leto. Prijavit se je nujno (do 1. jul.) pri predsedniku M. O. J. S. učitelju V. Pir-natu.

— Nogometna tekma dveh prvakov, SK. Elan Novo mesto : SK Amater Trbovlje 2:2 (1:2). Prva kvalifikacijska tekma med prvakoma ljubljanskega okrožja SK Elan-om in prvakom trboveljskega okrožja SK Amaterjem, ki se je vršila v nedeljo, 25. t. m. v Trbovljah, je ostala neodločena. Tekma je bila zelo ostra in napeta. Po po-teklu igre rezultat odgovarja, vendar bi Elan lahko odnesel zmago, če bi bilo pred golom malo manj egoizma, toda več oddo-nosti. Že v prvi minuti pride Elan v vod-stvo, po krasnem strehu Knehterja, toda že v drugi minuti domači izenačijo z gnečo. Kmalu so domači v vodstvu z avtogolom. V drugem polčasu Elan izenači po Palčiču iz teške pozicije. V drugem polčasu je Elan v premoči, vendar domači prapredijo i ostrim startanjem, vzpodbujeni po publici vsak uspeh. Publike preko 500, od začetka mirna, proti koncu pa vedno bolj bučna. Dober vtis so motili samo nesportni izrazi nekaterih vročkrvnencev, ki bi lahko iz ostali. Sodnik g. Dolinar v splošnem dobes in objektivni. Revanžna tekma bo v ned-lio 2. julija v Novem mestu.

Dve smrtni nesreči

Na Bledu je med kopanjem utonil mlad natakar. — V vasi Mlaka pri Klovju je avtobus povozil do smrti nekoga voznika.

Ljubljana, 29. junija. Ze včeraj so se po mestu razširile vesti o dveh nesrečah, prva se je pripela-tila na Bledu, druga pa blizu Kočevja. Po mestu so celo krožile vesti, da se je izletniški avtobus, poln češkoslovaških izletnikov, prevrnil in da sta se smrtno ponesrečili dve Sokolici. Te vesti so pa bile brez podlage.

V terek popoldne je bil približno 20-letni natakar Justin Golob, rojen v Trstu, a jugoslovenski državljan in za-posten v Parkhotelu na Bledu, prost. Mladenec je priliko izkoristil, povabil je dva tovariša in vsi trije so sedli v čoln ter se odpeljali na jezero. Lepo vreme je bilo, vročina je pritiskala in zato so vsi trije sredi jezera, približno med dvor-cem Svobodom in otokom, skočili v je-zero. Nenadoma je Gol

A. D. Emery:

100

Dve siroti

Roman

In ko je Jakob že vlekel za seboj v krčmo mater, da bi pogledal srebrnik radodarnega »grobarja« (tako je nazival zdravnik), se je Frochardka še enkrat obrnila in vprašala:

— Kje je pa Peter?
Baš tisti hip je prihajal brusač na trg. Čim je zaslišal materin glas, je pospešil korake, kar je le mogel.
— Pojdiva hitro, mati! — je priganjal Jakob.

In pokazal je na Petra, rekoč:
— Baš pravočasno je prišel, da mu lahko zaupaš deklino.

— He, Peter! — je zaklicala Frochardka, zroč na Luizo, — odvedi jo na cerkvene stopnice.

— Dobro, mati, — je odgovoril Peter.

Bližal se je Luizi, ko je priskočil Jakob in ga pahnil od nje, rekoč:

— Ne trudi se, mali Apollo, to opravi sam.

In vodeč slepo siroto na prvo stopnico ni odvrnil pogleda od nje. In naj je zlobna vihravost še vedno tlela v njem ali pa je hotel samo dražiti Petra, ko je zamrmral komaj slišno:

— Zdaj vidim, da je res, da za... slepo...

Ves ta čas je držal Luizino roko v svoji in pomagal ji je z vso opreznostjo, da bi čim udobneje sedla na kamnite stopnice.

Ta surovina je celo ublažila svojo robatost, rekoč:

— Tu vas bo pa zebljo.

Morda bi se bilo njegovo srce še bolj omeščalo, da ni Frochardka zaklicala:

— Pojdi no, Jakob!

Babura je kar strmela, videč, kako dolgo se njen ljubljenelec suče okrog slepe deklince, čeprav se mu je prej tako mudilo v krčmo.

— Glejte, mati, glejte! — je vzkliknil fant, zroč nepremično na Luizo.

Tako je napravil nekaj korakov nazaj. Potem, ko ga je Frochardka končno prišla za roko, se je dal proti svoji volji odvrniti.

Toda še vedno se je oziral po otožnem obrazu slepe sirote.

Kar je začelo v debelih snežinkah snežiti in kmalu je videl sin usmrčenega razbojnika Luizo samo še nejasno skozi beli pajčolan, višje izpod neba...

LI.

Videč, kako sta Jakob in mati zavlila v krčmo, se je Peter počasi približal Luizi.

Toda Luiza je že vedela, da je prišel. Uganila je to iz molka, ki je sledil zadnjim Jakobovim besedam, da se ji tisti hip ni treba bati, da bi jo silili peti.

Videla je, da je njen prijatelj Peter blizu, pa se vendar ni upala odgovoriti ga.

Luiza je šklepetala z zobmi. In kakor bi si hotela ogledati snežno odejo, ki se je počasi nabirala na njenih ramah, je sirota dvakrat segla z roko po snegu in zašepetala:

— Zebe me!

In njene modrikaste, drhteče usnice so ponavljale:

— Zebe me... zelo me zebe.

Peter ni mogel skriti globokega sočutja. Približal se je in ko je slepa sirota tretjič zajecala, da jo zelo zebe, je slekel suknjič, ne da bi se zmenil za mraz in sneg, ki se mu je začel nabirati na prsih, zakritih s staro, raztrgano srajco.

Potem je pa stopil k Luizi in ji ogrnil suknjič. Sirota je zadržala.

— Ah... to ste vi, Peter? — je vzkliknila.

Brusač se je začel tresti, toda ne od mraza. Zmenil se je malo za to, da mu je zakrivala ramena samo raztrgana srajca.

Tresel se je ob zvoku nežnega glasu tiste, ki jo je ljubil. Nazvala ga je kar Peter, kot da govori s prijateljem, bratom.

— Da, gospodična, jaz sem, — je dejal in stopil še bliže.

Pod pritiskom nagona je iztegnila roke v smeri, kjer je slutila, da mora biti njen zaščitnik.

In tiho, da bi je ne slišal kdo drugi, je zašepetala:

— Čim sem začutila, da se me je nekdo usmili, mi je prišlo vaše ime na usta.

Hotela se je zahvaliti brusaču za suknjič, ki ji je bil z njim pokril ramena, in segla je po njem, pa je vzkliknila:

— Saj to je vaš suknjič!... No, a vi, Peter?

Ubogega fanta je spravilo to vprašanje v hudo zadrego.

— Jaz... jaz... imam svojo kuto... spodnji suknjič, topel telovnik in še...

Videč na Luizinem obrazu, da mu sirota ne verjame, je hotel izgovoriti svojo plemenito laž do konca. Drhteč in jecljajoč pa ni mogel premagati svojih ustnic, da bi se ne tresle: in zajecal je:

— Še preveč obleke imam... Kar dušim se!

Te besede so Luizo pomirile.

— Brez vas, Peter, — je vzdihnila, — bi bila že davno mrtva.

— Mrtva! — je vzkliknil brusač prestrašeno.

— Da, — je odgovorila slepa sirota povešene glave, — ker bi ne imela moči, da bi prenašala to strašno življenje.

Te besede, ta strašni očitek Frochardovi rodbini, njegovi rodbini, je zadelo ubogega fanta naravnost v srce.

— Da, — je dejal ves potr, — pri nas ste... zelo nesrečni.

In kot bi se hotel opravičiti, da pripada tej podli rodbini, ki je tako neusmiljeno ravnala s siroto, je pripomnil:

— Toda kaj naj storim, da vam olajšam bridko usodo?... Žal ne morem ničesar storiti.

Luiza je še predobro vedela, da od brusača ne more pričakovati nobene pomoči.

Vendar se je pa hotela zahvaliti svojemu zaščitniku, čeprav se niso mogle izpolniti njegove nade.

— Po prvih besedah, ki ste jih izpregovorili z menoj, — je dejala, — sem spoznala, da mi boste prijatelj... morda tudi zaščitnik.

Zaščitnik! Jaz? — je vzdihnil ubogi pohabljenec. — Srce me boli pri pogledu na vaše trpljenje, in kadar vas mučijo, me obhaja divja jeza... Toda preslab sem, in če bi vam hotel pomagati, ponavljam, da ne morem ničesar storiti.

— Ničesar! — je odgovorila Luiza, — kaj pa te tolažimo, tople besede?... In ta skrb zame dan za dnem?... In še malo prej!... Vaše sočutje me navdaja s pogumom... In dolžna sem vam globoko hvaležnost, prijatelj...

Pred bitko.

General: Bog blagoslovi naše orožje.

Friderik Veliki: Ali si si zapomnil, dragi general, da je bog vedno na strani silnih bataljonov?

Zanimanje za poroko španskega princa

Angleški in ameriški novinarji so se stepili za telefonske kabine — Eden je telefoniral o svatbi 2000 besed

V torek smo prinesli sliko sina bivšega španskega kralja Alfonza Bourbonskega in njegove soproge po poroki v Lausanni. Prisiljen poslušati nagibe svojega srca, močnejše od dolžnosti, ki sem jih vedno izpolnjeval v izpolnjevanju ukazov Vašega Velikanstva... In vzel je Kubanko Edelmira Sampiedro. Tako je pač mlado pokolenje sedanjih kraljevskih rodbin brez prestola. Časi se izpreminjajo in sedanjí princ, v kolikor niso pri filmu, sežejo raje po mirnem domačem ognjišču in plebejski ženi z dobro eksistenco, nego da bi gojili dvomljive nade, da postanejo vladarji. Udobnost srečnega rodbinskega življenja v roki je boljša od goloba na strehi ali kraljevske palače, ki je zaenkrat še nikjer ni.

Najstarejši sin bivšega španskega kralja Alfonza XIII. je poslušal res svojega srca in se odrekel vsem resničnim in dozdavnim pravicam dediča španskega prestola, da si je lahko ustanoval toplo domače ognjišče. Bil je začetek maja v romantični okolici mesta Lausanne, bil je ljubezni čas, toda princa je vodila še druga misel, kajti na prstih je izračunal, da ga v novem položaju, novem stanu ne bodo zapeljevale sanje o protirevoluciji in da bo dal mir španskim socialistom, kakor žele oni mir bolj grofu Covadongy, nego nasledniku vrženega prestola. V tem kraljevskem srčnem primeru so še drugi vzroki in posledice, ki je med njimi postala najbolj aktualna okolnost, da je mladi Alfonz raje fotografiral in filmal ter se vozil po ženevskem jezeru s kubansko lepoticco, nego da bi se brigal za to, kako bo njegov oče in za njim on zasedel španski prestol.

V Lausanni se je zbralo mnogo novinarjev, ki so od zgovornega princa kmalu zvedeli vse podrobnosti iz njegovega zasebnega življenja in so z veseljem oznanili svetu, kako demokratičen je španski princ in kako lepa je njegova nevesta. Prinčev oče je seveda škripal z zobmi, ko je čital v angleških in ameriških listih na celih straneh pod velikimi naslovi poročilo, da je v boju s sinom podlegel. Celih 10 dni so oblegali novinarji stanovanje španskega prestolonaslednika v pričakovanju, kdaj izgubi pravice do prestola. Ta čas so pa kar požirali vsako prinčevno besedo in vsak smehljaj njegove neveste, telefonirali in brzojavljali so svojim listom vsako podrobnost. Ko je padla zadnja beseda iz ust srečnega princa, ko se je sladko nasmehnil, zadovoljen, da je vzdržal 10 dni in da se ni odrekal svojemu Edelmiru in ko je bil določen dan poroke, je nastal tak naval na telefonske kabine, da so bili štirje anglosaški novinarji težko, šest pa lažje ranjenih. Vsak je hotel biti prvi na vrsti in posledica je bila, da so se prerivali in tudi pretepali. Angležem bodi velikodušno odpuščeno, saj njihove liste čita plemstvo, ki Alfonza očeta in Alfonza sina dobro pozna. Drugo vprašanje je, kaj so našli na tem zanimivem Američani. In baš ameriški novinarji so bili najbolj divji in malo je manjkalo, da niso španskemu princu še prepisovali, kaj naj še stori, da bo senzacija večja.

Razumljivo je, da so se morali pred to senzacijo umakniti za pametnega

človeka važnejši dogodki, tako razne konference, med njimi tudi stavkujoča razorožitvena konferenca in hirajoča gospodarska konferenca v Londonu. Taki so pač časi in taki ljudje. Zanimanje za megalansko bivšega španskega prestolonaslednika pa presega že vse meje. Zastopnik nekega ameriškega tiskovnega urada je telefoniral o svatbi asturskega princa svoji evropski centrali v Londonu 2000 besed. Švicarski dnevnik »La Suisse« je priobčil še peti članek, ki v njem poročevalec do najmanjših podrobnosti opisuje poroko. Isti list je prinesel na prvi strani pogovor s prinčevim maserjem in njegov življenjepis. Ameriški novinarji so zmagoslavno iztrgali nekemu služabniku iz okolice princa Alfonza vest, da je princ zaenkrat odklonil angažma v Hollywoodu.

Bračna statistika državna tajna

Sovjetski tisk je doslej priobčeval vse podatke o porokah in ločitvah zakonov v sovjetski Rusiji, naenkrat je pa vladna proglasila te vrste statistiko za državno tajno. Sovjetski listi so naenkrat nehali priobčevati podatke o porokah in ločitvah zakonov in inozemski novinarji so po uradnih zamen povpraševali po teh podatkih. Iz urada so jih pošiljali v urad in ko so se končno vrnili na osrednji statistični urad, so jim povedali, da morajo vložiti pismene prošnje, če hočejo dobiti zaželjene podatke. Odgovore na taka vprašanja so pa dobili šele čez več mesecev, če so jih sploh dobili.

Zakaj je sovjetska vlada naenkrat proglasila bračno statistiko za državno tajno, ni znano. Sicer so pa začele oblasti v Rusiji tudi na drugih poljih omejevali svobodo glede objavljanja statističnih podatkov. Tako so ustavili prej običajno objavljanje indeksa cen, pa tudi doslej vsak mesec objavljena poročila o višini novih plačilnih sredstev izhajajo zdaj v daljših nepravilnih presledkih. Zato je zdaj mnogo težje slediti razvoju sovjetske Rusije na gospodarskem in socialnem polju, kakor prej, ko so bili vsi potrebni podatki lahko dostopni.

Gore kave v Braziliji

Čeprav se je odločila Brazilija v zadnjih dveh letih za nenavadno žrtev, da je sežgala 17 milijonov vreč kave, se njene zaloge kave niso bistveno zmanjšale. Cele gore kave bodo narasle z bogato novo letino za novih 30 milijonov vreč, ki ne vedo, kam bi z njimi. Brazilija se je odločila za največji gospodarski poskus vseh časov s tem, da hoče prilagoditi ponudbo povpraševanju in tako dvigniti cene. Nobena druga država na svetu ni uničila tako ogromnih zalog svojih pridelkov v interesu te izravnave.

Vendar se je pa izkazalo, da ta žrtev ni dosegla zaželenega cilja. Čeprav so zadnje čase v Braziliji sežgali vsak mesec nad en milijon vreč kave, je imajo ob koncu junija še vedno 20 milijonov vreč v skladiščih. Prištetih je pa treba

kot rečeno še 30 milijonov vreč nove kave. Brazilski izvoz je pa zadnje čase padel na 15 milijonov vreč, tako da preostane državi okrog 35 milijonov vreč kave. Drugod po svetu pridelajo okrog 10 milijonov vreč kave, tako da bo znašala letošnja letina okrog 40 milijonov vreč, dočim znaša svetovni konzum na leto komaj 23 milijonov vreč. Če bo torej krit ves konzum, ostane še vedno 37 milijonov vreč kave in to bodo menda brijtne glave sežgale, namestu da bi jo dale po nizkih cenah revežem. To se imenuje gospodarstvo.

Iz Celja

—c »Modri vlak« v Celju. Na Vidov dan ob 8.20 jutraj je prispela iz Laškega v Celje potujoča kmetijska razstava, ki je nameščena v 22 modrih vagonih. Na kolodvoru so se zbrali razni predstavniki, šolska mladina in izredno velika množica prebivalstva iz Celja in okolice ter oddaljenih krajev celjskega sreza. Razstavo sta s prisrčnimi besedami pozdravila celjski župan g. dr. Goričan in sreski načelnik dr. Vidmar, za sprejem pa se je zahvalil g. inž. Vinko Sadar, kmetijski deferent pri banki upravi v Ljubljani. Po njegovem govoru je celjska železničarska godba zagrnila državno himno. Sledil je ogled izvrstno organizirane, zanimive in poučne razstave, ki jo je do večera obiskalo več tisoč oseb, med drugim tudi vojsko. V Celjskem domu so bila brezplačna predavanja o kmetijstvu. Popoldne je predaval g. inž. Sadar iz Ljubljane, popoldne pa g. inž. Simončič iz Maribora. V četrtek, 29. t. m. jutraj je vlak krenil iz Celja v St. Jurij ob juž. žel. Tudi tukaj je bila razstava slovesno sprejeta in jo je čez dan obiskalo zelo mnogo prebivalstva vseh slojev.

—c Celjski občinski svet bo imel sejo šele v petek, 7. julija ob 18., ker je bila za petek, 30. t. m. napovedana seja zaradi sokolskih svečanosti v Ljubljani praznična.

—c 150 češkoslovaških Sokolov in Sokolice prispe v petek, 30. t. m. z vlakom ob 19.23 iz Rogaske Slatine v Celje. Dragi gostje bodo takoj po prihodu odšli v svoja stanovanja v Zdravstvenem domu in rudarski šoli. Zvečer bo družabni sestanek v Celjskem domu. V soboto, 1. julija popoldne si bodo gostje ogledali mesto, popoldne bo obed v Celjskem domu, ob pol 14. pa se bodo vrnili z brzovlakom v Prago. Občinstvo naj se v petek zvečer udeleži sprejema na kolodvoru in sestanka v Celjskem domu ter tako pokaže svojo ljubezen do severnih bratov in sester.

—c Današnji nogometaš. Danes, v četrtek ob 17. se bo pričela na sportnem igrišču pri »Skalni kleti« prvenstvena nogometna tekma med SK Atletiki in SK Laškimi. Sodil bo g. Janežič iz Ljubljane. Prva tekma med obema kluboma je bila razveljavljena, ker je v moštvu Atletikov igral neverificiran igralec; zato je LNP odredil ponovno tekmo, s katero bo prvenstvena sezona v Celju zaključena.

Napredovanje učiteljev

Beograd, 27. junija. p. S kraljevim ukazom so napredovali v višjo skupino naslednji učitelji in učiteljice: Roza Perović v Pobrežju, Ljudmila Peče v Črnomlju, Katica Puncuh v Dolenjem Logatcu, Josip Pur v Kamniku, Ljudevit Pavlovec v Cerkljah, Marija Muršec pri Sv. Juriju, Viktorija Pirker v Strugi, Rudolf Predan v Rogaske Slatini, Zdenka Bloudek v Ribnici na Dolenjskem, Fran Stajder v Ljutomeru, Alojzij Skrinjar v Ljubljani, Marija Tevžič v Sv. Pavlu pri Preboldu, Josip Terpin v Bevkah, Terezija Tanaj v Stolu pri Litiji, Ivan Dolinar v Petrovčah, Kuža David v Ločah, Cezar Sanein v Trebeljnu, Ana Kopriva v Spodnji Poljskavi, Pavla König v Orli vasi, Marija Fišer pri Sv. Petru pod Sv. Gori, Julija Zaunfuchs pri Sv. Ani v Slov. Gorah, Juika Virant v Laškem, Avgust Lulik v Rudniku, Marija Zerjav na Jesenicah, Josipina Likozar v Ljubljani in Franc Jankovič v Mostah.

TARZAN II. DEL

JE IZŠEL

KNJIGO BOMO RAZPOŠILJALI NAROČNIKOM TAKOJ, ČE BODO IZNOS DIN 20.— IN 3 DIN POŠTNE PRISTOJBINE POSLALI OB ENEM Z NAROČILOM. NAROČILA NASLAVLJAJTE NA UPRAVNIŠTVO »JUTRA« LJUBLJANA, KNAFLJEVA ULICA 5.

JE IZŠEL

Klišaje

oseh vrst enobarone in večbarone izdeluje klišarna

Jugografika

Sv. Petra nasip
št. 23
Telefon 2495

»Mali oglasi«

Vsaka beseda 50 par. Plačo se lahko tudi v znakih. Za odgovor znakom! — Na vprašanja brez znamke ne odgovorjamo. Najmanjši oglas Din 5.—

SLUŽBE

HIŠNO
perfektno v serviranju in likanju, z dobriimi spričevali, iščem za deželo. Souvan, Volčji potok, Jarše. 2772

PRODAKI

Modna konfekcija
Najboljši nakup
A. PRESKER, LJUBLJANA, Sv. Petra cesta 14. 11/T

TRGOVCI, POZOR!
Prodajam za trgovino pripravno hišo z vrtom, tudi proti hranilni knjižnici. Rodica št. 36, Domžale. 2799

BUFET
na zelo prometnem prostoru, z zajamčeno dobrim obratom, prodajam zaradi prevzema drugega obrata. Ustmena ali pisarna pojasnila daje š. Sladič v Karlovcu, Bonija št. 38. 2797

AVTOMOBILE in MOTOCIKLE
svetovnih znamk, najnovejše modele, nove, pa tudi rabljene, kupite lahko proti hranilnim knjižicam pri avtomobilski žužek, Ljubljana, Tavčarjeva 11. 2802

Tretjina Vaših uspehov

je odvisna od vaše zunanosti. Lepa, elegantna obleka je zanesljiva pot do Vašega cilja. Priznajte to resnico in kupujte tkanine pri:

A. Zlender, Mestni trg 22

RAZNO

ALEKSANDROVO OTOK KREK
Najtopleje se priporoča penzija »Jelisava« ob morju, 2 minuti od kopališča. — 50 Din. 2794

PRED ODDAJO ALI NAKUPOM

najfinejšega ali navadno izdelanega pohištva z garancijo blagovite se oglašiti pri mizarstvu ALBERT CERNE, Zg. šiška, pri remizi. 42-L

ANTON MARTINO
se priporoča za vsa soboslikarska dela (nizke cene, delo sočno). — Kličite telefon 2701. 36/L

IŠČEM POSOJILO
na prvo mesto za zidavo hiše. Ponudbe na oglasni oddelci »Slov. Naroda« pod »Lepa vila«

ZA ZGRADITEV MLINA
iščem kompletan mlin ali podružnico mlinске stroje. Ponudbe na naslov: Lenhardt Anton, mlin, Velika Kikinda. 2798

250.— DIN MESEČNO
dvosobno stanovanje s pritliklami in vrtom. — Naslov v upravi »Slov. Naroda«. 2707

LETOVIŠČE-KOPALIŠČE
SORLI, Gorenja vas, Poljanska dolina — se priporoča. — Penzija Din 32.—. 44/L

Na obroke! — Na hranilne knjižice!

POHIŠTVO.
Moderne orehove, politirane spalnice, črnejše spalnice, masivne, šperane spalnice, pleskane 3000 Din, pleskane spalnice 1800 Din, kuhinjske opreme 850 Din, kuhinjske kredence 450 Din, omare 380 Din, postelje 200 Din.

Kdor si želi nabaviti poceni in trpežno pohištvo, naj se oglasi pri nas. Sprejemamo popravila in naročila po konkurenčnih cenah.

Se priporoča mizarstvo »Sava«, Kolodvorska 18 — Miklošičeva 6. — Telefon 2780. 41-L

DAMSKO OBLEKE

najmodernejša, nudi v veliki izbiri trdka F. I. GORICAR, Ljubljana, Sv. Petra cesta 29, po sledečih najnižjih cenah: perlini cefir in rips v najrazličnejših barvah in fazonah od 88.— Din naprej, športne obleke iz platna in svile od 150.— Din naprej, zelo fine volnene in svilene od 220.— Din naprej, otroške perline obleke od 28.— Din, navadne športne bluze in krila od 45.— Din naprej, fine svilene triko in krepešne bluze od 90.— Din, boljša modna krila od 110.— Din, trenčkot plašči za potovanje od 480.— Din naprej, kakor tudi vse vrste damskega perila po najnižjih cenah. Največja izbira damskih in otroških predpasnikov, barvastih, klotastih, iz listra, šifona in batista po najnovjših fazonah. Vsa konfekcija se izdeluje v lastnem ateljeju po najnovjših žurnalih. Zato cene brez konkurence. Ogled brezobvezen.

Najnovejši modeli dvokoles, otroških in igračnih vozičkov, prevoznih triciklov, motorjev in šivalnih strojev. — Velika izbira. — Najnižje cene. — Cenič! franko.

»TRIBUNA« F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov, LJUBLJANA, Karlovska cesta št. 4.